

SOUTĚŽ

o ceny
v hodnotě
40 000 Kč

2.

2024

VERTONE

**CESTA NAPŘÍČ
AMERIKOU**

**LEZENÍ BIG WALL
GRÓNSKO**

**ZÁVOD
400ULTRA**

**NEJKRÁSNEJŠÍ
TREKY EVROPY**

MAGGIORIZ
OUTDOOROVÝ MAGAZÍN

SOUTĚŽ

o ceny
v hodnotě
40 000 Kč

VYHRAJTE

1.

2.

3.

4.

5.

Veškeré podmínky a pravidla
naleznete načtením QR kódu.

Připojte se k naší komunitě outdoorových nadšenců a nadělte si dárky i v lednu!

JAK NA TO?

Je to jednoduché!

Zaregistrujte se k odběru a buďte ve hře o super výhry v celkové hodnotě 40 000 Kč!

Po vyplnění registrace do 31. 1. 2025 budete zařazeni do slosování o atraktivní ceny.
<https://vertone.cz/maglajz/soutez-podzim-2024>

Slosování všech registrovaných se uskuteční dne 1. 2. 2025. Všichni výherci budou kontaktováni prostřednictvím zadané e-mailové adresy.

A O CO HRAJEME?

- 1. MSR Hubba Hubba NX**
Lehký stan pro 2 osoby
- 2. Kemping set Summit to Eat a MSR Summit To Eat** 2x snídaně, 2x hlavní chod a 2x desert
MSR Titan Cup, Titanový hrnek
MSR WhisperLite International Stove Combo
Univerzální vařič na kapalná paliva s palivovou lahví
- 3. Petzl Neox**
Jistící prostředek s asistovaným brzděním
- 4. Montane Trailblazer 25**
Univerzální batoh na vícedenní turistiku
- 5. Chillaz Time Outdoors**
Pohodlné pánské tričko z přírodních materiálů
Chillaz Gandia Mountain Heart
Dámské univerzální tričko pro sport i volný čas

VERTONE V DRESU

Je poslední srpnový pátek, stále ještě horký a slunečný, jako by léto bylo právě v plném proudu, a řada z nás, členů profesionálně složeného amatérského firemního týmu se už nemůže dočkat, až si opět po roce připomene ten starý známý a sladce chutnající pocit bosých nohou zarytých do jemného a vyhřátého dokskeho písku. Ano, jubilejní 20. ročník vyhlášených a dlouho očekávaných Euroher je konečně tady!

Naše rozjímání však vzápětí utíná příchozí hovor: „Odešly mi nohy, nedorazím,“ ozve se z druhé strany smutně znějícím hlasem náš nejzkušenější člen, navíc také tahoun, nacházející se ve své nejlepší formě. Sluncem zalité myšlenky na TOP 5 rázem vystřídá zima, déšť a kolem se začíná ševalit cosi o skreči a promarněném životě. Jenomže to bychom nesměli mít v kolektivu naši skvělou markeťáčku a ještě lepší parťáčku, která naprosto bez jakéhokoli, možná jen lehce zanedbatelného, skoro beznadějně dlouhého zaváhání špitne: „Tak já pojedu,“ a tak hází za hlavu všechny své víkendové povinnosti a nečekaně se stává naším novým žolíkem a nejostřílenějším špílmachrem v jedné osobě, a my si s pořádným oddechnutím můžeme nadále jít za svým cílem.

Jsmo na místě, sedáme na své opláštěné oře a frčíme směr zámek, kde se koná oficiální zahájení včetně první disciplíny. Ve vzduchu je cítit napětí a také kapka alkoholu, nebo alespoň tolik kapek, kolik dokáže pojmout dvoulitrová placatka, slovensky ploskačka. (V týmu je totiž také Slovák - pozn. red.) Takže ještě rychlý hlť z kapitánovy nabitě butylky a jde se na to. S kvalitně zajetým časem na veslařském trenažéru z nás opadá počáteční nervozita a přichází čas na ještě kvalitnější zábavu.

Nad obzorem již začíná představení největší hvězdy dne a probouzí se také hvězdy, které v noci spadly na zem. Je tu ráno a s ním i to, proč jsme vlastně tady. Po vydatné snídani spěcháme na první stanoviště, kde

po urputném boji, z větší části hlavně sami se sebou, sehráváme do začátku jistě příjemný výsledek 2:2 v kopané, bonusový bod si připisujeme za vítězný penaltový rozstřel. A tak započíná celodenní soutěžní maraton plný nejen týmových výkonů okořeněných individuálním nasazením, ale také pohody a zábavy ve skvělé společnosti.

**Čas rychle plyne..., i mistr střelec někdy mine.
Kolo, tenis, běh a jiné, ruce, nohy už jsou líné.**

Při pohledu na naše famózně jedoucí cyklistické sourozenecké duo nás berou křeče víc než jezdce samotné. A tak smekáme klobouček a nasazujeme pivní čepici. Nedělní sportovní dopoledne však není o nic méně milosrdné, proto se většina našeho zodpovědného družstva raději ubírá na ubikace o několik hodin později, než tomu bylo den předchozí.

Jde se do finále. Laxní vstávačka, pozdní snídačka, nestihačka a nevládnutá přejížděčka ke správnému sportovišti jsou jen drobnou obligátní chybou na našem již únavou dosti proškrtaném menu. Nakonec se ale nedostatek jakýchkoli sil ukazuje být naší největší výhodou a na poslední chvíli si tak přeci jen kráčíme pro náš vysněný TOP 5x8.

Závěrečnou euforii z dobře odvedené práce ještě na chvíli zastíní žal, jelikož si všichni moc dobře uvědomujeme, že teď a tady musíme dát pro letošek našim týmovým radovánkám sbohem. Touto nostalgickou minutkou se již definitivně loučíme s dějištěm her a vyrážíme k domovu, kam si spolu s převládajícím vyčerpáním odvážíme také vzpomínky na velké sportovní výkony, milé nezmary a dva poctivé kopce srandy. Už nyní se nám ale v hlavách rodí nové taktické plány a hned po dobré regeneraci a rozboru u videa začínají dlouhé, předlouhé týdny plné tvrdých příprav na příští rok.

PAN-AMERICAN HIGHWAY

MICHAL SABOVČÍK

část
2.

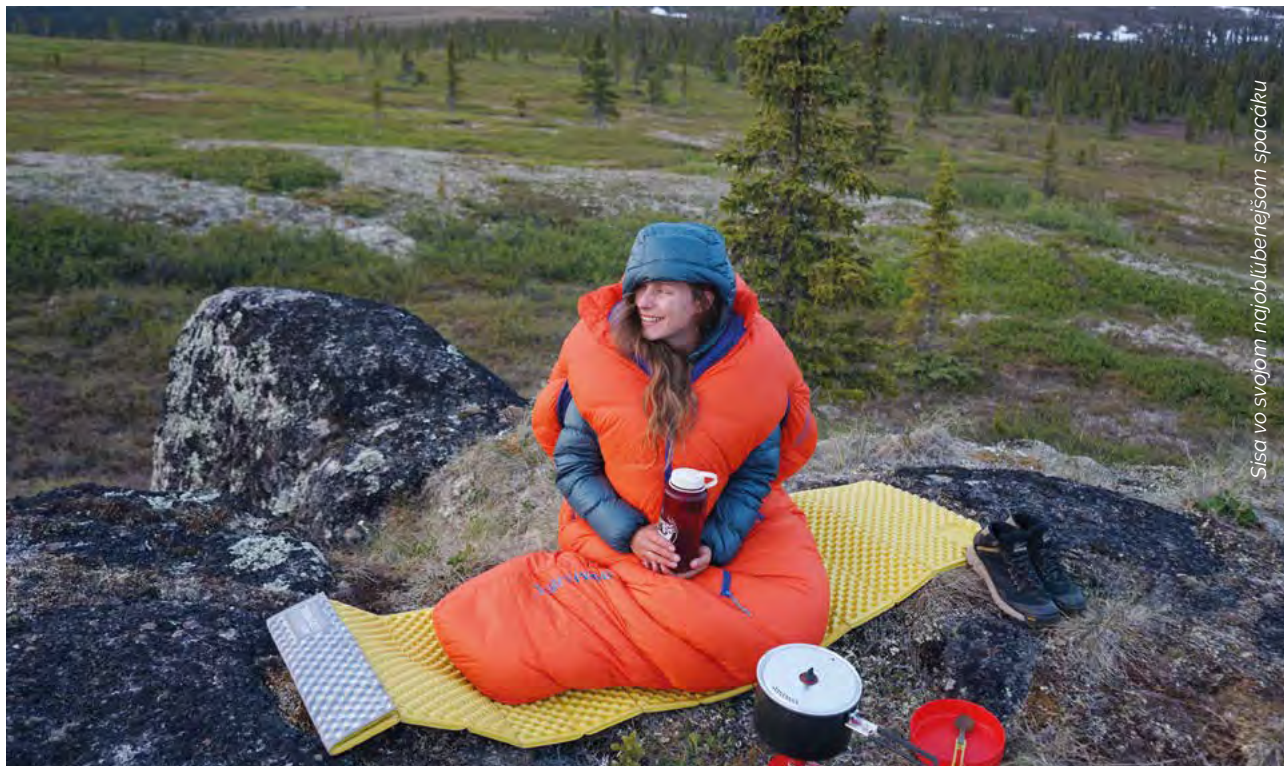
Pokračovanie dobrodružstva Mišo Sabovčika a Sisy Krištofovičovej na ich ceste naprieč Amerikou. Prvý diel vyšiel v minulom čísle Maglajzu 1-2024.

*všetchna vydání naleznete na odkaze vertone.cz/ke-stazeni

Po zostupe z Denali nás prekvapila zeleň a teplo. A to, že sme zistili akí sme hladní. Nasledujúce dni sme strávili tým, že sme chodili po reštauráciách a jedli. Po dvoch dňoch niekedy medzi piatym a šiestym obedom prišiel čas rozlúčiť sa so zvyškom expedície a so Sisou sme opäť zostali sami. Po týždňoch na ľadovci sme mali chuť sa ísť trochu okúpať, vybrali sme si najbližšie jazero a zakemponali pri ňom. Bolo odtiaľ krásne vidieť najvyššiu horu Severnej Ameriky, z ktorej sme sa práve vrátili a Sisa sa ma v jednom okamihu opýtala: „Vieš čo je najlepšie na tomto výhlade na Denali? Znamená to, že tam už nie sme.“ A bola to pravda, na dlhú dobu som mal aj ja dosť trápenia sa v zime, prišiel čas na pohodlnejšie dobrodružstvo. Naplánovaného sme toho nemali veľa, vedeli sme, že o mesiac a pol za nami priletia kamaráti do Kanady, kde bude našim cieľom splaviť pod hory zvané Cirque of Unclimbables a vyliezť na Lotus Flower Tower. Dovtedy sme sa chceli dostať na najsevernejší bod Pan-American highway - Prudhoe Bay, trochu sa rozliezť na skalkách, stráviť nejaký čas na Packrafte a spoznať Aljašku.

Rýchlo sme zistili, že s lezením je to podobné ako bolo s hľadaním vhodných aklimatizačných výstupov. Všetko je ďaleko. Prečo má každý tretí Aljašťan na dvore lietadlo dávalo čím ďalej, tým väčší zmysel.

Po pár pokusoch a omyloch sa nám podarilo dostať sa k jednej z vraj najkrajších skalkárskych oblastí krajiny - Granite Torrs. Veže sú podobné tým v českom ráji, akurát sú žulové, prístup je 17 km a nie je tam poriadny zdroj vody. Zbalili sme sa na 3 dni,

Sisa vo svojom najoblúbenejšom spacáku

na rucksak zavesili bearspray a vydali sa oblasť preskúmať. Knižný popis nás nepripravil dostatočne na to, aké krásne prostredie nás čaká, ale nikto nás nedokázal pripraviť na miestne komáre. Ani ja si nemyslím, že sa to dá opísať ľuďom, ktorí to nezažili. Ale ak ste náhodou videli film Včeli zabijaci (na ČSFD má 14%), komáre občas prichádzali presne v takých rojoch ako včely vo filme. Keď sme zistili, že nefungujú repelenty ani dym, prišli nápady, že budeme používať sprej na medvede so zapaľovačom ako plameňomet. Sisa od zúfalstva začala používať krik, síce nezaberal na komáre, ale aspoň odplašil medvede.

Čas v tejto krajine ubehol rýchlo a vďaka spomienkovému optimizmu zostala našou najoblúbenejšou na celej ceste Amerikou. Čakalo nás ale ďalšie, tentokrát vodácko-lezecké dobrodružstvo. Lotus Flower Tower je veža vysoká 600 metrov a dostať sa k nej dá hydroplánom, vrtuľníkom, alebo splaviť po rieke. My sme chudobní a tak sme si

vybrali poslednú možnosť, pobalili sa do packraftov a čakal nás 150 km dlhý splav rieky Broken Skull od jej prameňa až po miesto, kde musíte vystúpiť, prebaliť sa, ísť zase niekoľko desiatok kilometrov pešo, znovu sa plaviť na kajaku a nakoniec vyšliapať so všetkým matrošom do basecampu. Stano povedal, že nabudúce už príde len ako bohatý vrtuľníkom. V tejto oblasti nestretnete veľa ľudí, my sme celú dolinu zdieľali so skupinkou Kanadanov, ktorí tu na počasie čakali 3 týždne a keďže už bol ich čas odísť, rozhodli sa ísť liezť v posledný deň pobytu napriek dažďu. My sme mali šťastie a počasie nám vyšlo hneď na tretí deň.

Klasika SE face za 5,11a ktorú sme liezli má 18 dĺžok. Prvých 10 bolo takých mokrych a rozsypaných, že sme chvíľu nechápali, načo sme sa kvôli tomuto trepali na druhý koniec sveta. Zvyšných 8 patrí medzi najkrajšie aké som kedy liezol. Cestu som si o pár dní zopakoval ešte raz s chalanom, ktorému to v polke steny otočili partá-

ci a spolu sme ju vybehli za 8 hodín. Zvyšok našej expedície odletel naspäť domov a my so Sisou sme ostali opäť sami, pred nami 400 kilometrov rieky South Nahanni, ktoré sme sa chystali dosplavovať. Keďže sme ako zvyčajne viac neplánovali ako plánovali, po pár dňoch nám ostala už len ryža a občas nám ostávalo na výber len to, či si ju dáme s cukrom, alebo horčicou. Ale boli dni, keď sme lovili ryby, zberali lesné plody, sledovali losa ako sa pri nás kúpe, alebo medved sledoval ako sa my plavíme a týchto 5 týždňov bez signálu v kanadskej divočine sa zapísalo medzi najkrajšie v živote. Už len stopovať 1000 km naspäť k autu. ■

Mišo lezie na jednu z veží

VÍTE, JAK VONÍ DEŠŤ? ODPOVĚDÍ JE PETRICHOR™

OD VŮNĚ DEŠŤE K DOKONALÉ
OCHRANĚ: OBJEVTE TAJEMSTVÍ
MATERIÁLU PETRICHOR™

Vůně deště, jak se kapky dotýkají teplé země během jarní nebo letní přeháňky, patří k nezapomenutelným čichovým zážitkům. Je to vůně, která evokuje pocity čerstvosti a čistoty, ale také vzpomínky na dětství, prázdniny u babičky na venkově, nebo dokonce romantické chvíle „lásky vonící deštěm“. Tento krásný a poetický zážitek, **známý jako PETRICHOR™**, má svůj název z řečtiny – „petros“ znamená kámen a „ichor“ je tekutina, která v mytologii bohů koluje v jejich žilách.

Když se kapky deště dotknou země, mnozí z nás si vybaví charakteristický, svěží pach, který je známý jako „PETRICHOR™“. Tento přírodní jev je výsledkem unikátní chemické reakce, která vytváří v našem okolí příjemné aroma. Ale co když bychom vám řekli, že tento

pocit svěžesti a spolehlivosti můžeme přenést i do světa outdoorového oblečení? Seznamte se s technologiemi, které zaručují, že bunda Cetus Lite a Torren není jen technickým zázrakem, ale také ekologickou volbou pro náročné dobrodruhy.

Co je technologie PETRICHOR™?

PETRICHOR TECHNOLOGY™ využívá vodotěsnou membránu, která je tenčí než lidský vlas. Tato membrána má hydrostatický tlak 20 000, což znamená, že je schopna odolávat silnému dešti a vlhkosti. Důležitější je, že membrána je zcela bez PFAS, což jsou chemické látky, které jsou obvykle používané v nepromokavých oděvech, ale mají negativní vliv na životní prostředí a zdraví. PETRICHOR TECHNOLOGY™ eliminuje tuto problematiku a místo

toho používá inovativní DWR (Durable Water Repellent) vrstvu bez PFC.

Revoluční přístup k nepromokavému oblečení

V oblasti outdoorového oblečení je technologie **PETRICHOR TECHNOLOGY™** jedinečná. Zatímco tradiční nepromokavé bundy se často soustředí především na odolnost proti vodě, PETRICHOR TECHNOLOGY™ se zaměřuje na zajištění super dýchatelného, třívrstvého nepromokavého oblečení, které se adaptuje na vaše potřeby v každém okamžiku.

Jak to funguje?

Co činí PETRICHOR TECHNOLOGY™ zvláštní, je její **hydrofilní membrána**. Je vyrobena z materiálů, které mají schopnost přitahovat a absorbovat

vodu. V praxi to znamená, že vlhkost (pot) se nasává z povrchu pokožky a dostává se do struktury membrány. Tento proces je řízen intermolekulárními silami mezi molekulami vody a hydrofilními (vodou přitahujícími) částicemi v membráně.

Zjednodušeně řečeno, jak se pohybujete a potíte, membrána efektivně odvádí vlhkost pryč od pokožky a ven na vzduch. Tento dynamický proces zajišťuje, že i při intenzivním fyzickém výkonu zůstáváte v suchu a pohodlí. Čím více se hýbete, tím lépe technologie funguje, což znamená, že bunda se přizpůsobuje vašim aktivitám a podmínkám.

Na rozdíl od tradiční nepromokavé technologie hydrofilní membrána PETRICHOR™ aktivně dýchá a fyzicky odvádí vlhkost z vlhkých vrstev a pokožky ven. Řídí vaše vlastní mikroklima, aby vám umožnila rychlý a lehký pohyb a zároveň zůstala v suchu – **čím více pracujete, tím více pracuje i ona.**

- Hydrofilní technologie dýchá aktivněji než tradiční nepromokavé oblečení
- Unikátně vyladěná třívrstvá tkanina dosahuje prodyšnosti až RET<6
- Když pracujete intenzivněji, technologie PETRICHOR TECHNOLOGY™ pracuje intenzivněji, aby vyrovnala vaše mikroklima.

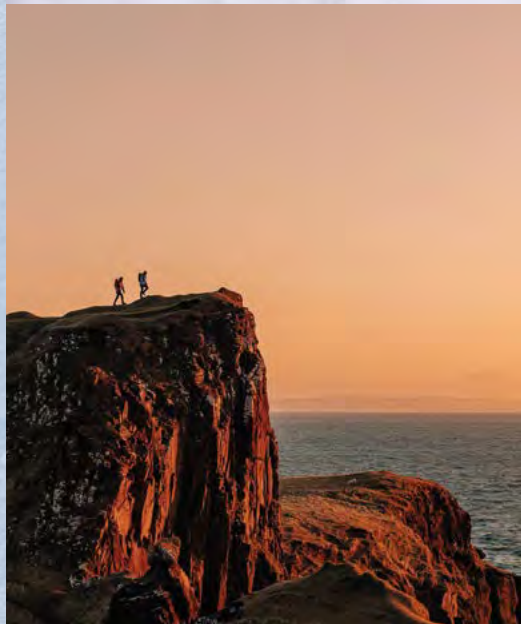
Výkon v extrémních podmínkách

PETRICHOR TECHNOLOGY™ vyniká i v nejnáročnějších podmínkách. I když je vaše základní vrstva mírně mokrá a okolní vzduch je chladný a vlhký, bunda stále zůstává voděodolná a větruodolná. To je možné díky vysoce výkonným, 100% recyklovaným tkaninám, které jsou součástí třívrstvého sendviče PETRICHOR™. Tento přístup zajišťuje, že bundy jsou lehké, pohodlné na nošení a výrazně tišší než tradiční nepromokavé oblečení.

Ekologická odpovědnost a komfort

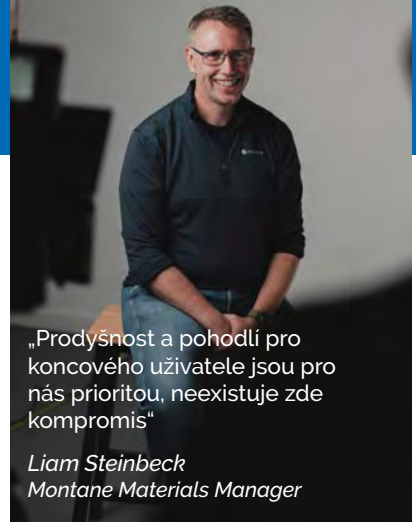
Použití 100% recyklovaných materiálů minimalizuje dopad na životní prostředí a přispívá k udržitelnosti. Tímto způsobem získáváte nejen vysoce funkční outdoorové oblečení, ale i produkt, který je šetrný k planetě.

Čisté estetické linie a odolné tkaniny vkládají do všech výrobků PETRICHOR™ nadčasový design a stát se vašim dlouhodobým spolehlivým společníkem v horách. Společnost Montane vyvinula PETRICHOR™ od základu, přičemž se inspirovala venkovním prostředím, kde testuje své výrobky. Všichni potřebujeme ochranu před přírodními živly, ale když se zastavíte a rozhlédnete se po svém okolí, všimnete si detailů – jako je právě petrichor:

„PETRICHOR JE ZEMITÁ VŮNĚ,
KTERÁ STOUPÁ ZE ZEMĚ POTÉ, CO
SPADNOU PRVNÍ KAPKY DEŠTĚ“.

 PETRICHOR™
TECHNOLOGY

„Prodyšnost a pohodlí pro koncového uživatele jsou pro nás prioritou, neexistuje zde kompromis“

Liam Steinbeck
 Montane Materials Manager

Technologie PETRICHOR™:

Revoluce v outdoorové ochraně v podobě bundy Cetus Lite Jacket a Torren Jacket

Bunda Cetus Lite: Vaše spolehlivá volba

Bunda Cetus Lite je dokonalým příkladem toho, jak může moderní technologie a ekologický přístup jít ruku v ruce. S jejím lehkým, ale výkonným designem, poskytuje maximální ochranu při minimální hmotnosti. Technologie PETRICHOR™ zajišťuje, že bunda je nejen nepromokavá, ale také vysoce prodyšná, což znamená, že se v ní budete cítit pohodlně i při intenzivním fyzickém výkonu.

Pocity po dešti

Jaký je pocit, když se dostanete z deštivého počasí do sucha vaší bundy

Cetus Lite? Je to jako když se přenesete z mrazivého deště do teplého a příjemného prostředí. Vůně petrichoru, která se vytváří při dešti, je spojena s pocitem svěžesti a čistoty. Tento pocit vám může připomínat, jak skvělé je být v kontaktu s přírodou, i když ji čelíte v plné síle. Bunda Cetus Lite vám dodá nejen fyzickou ochranu, ale i emocionální komfort, který je důležitý pro každého outdoorového nadšence.

Technologie PETRICHOR™ a bunda Cetus Lite představují harmonii mezi funkcí a ekologickým přístupem. Nabízí nejen vysoký výkon a ochranu, ale i přispívá k udržitelnosti životního prostředí. Pokud hledáte spolehlivou

bundu pro vaše outdoorové dobrodružství, která vám poskytne pocit svěžesti a pohodlí, Cetus Lite s technologií PETRICHOR™ je tím pravým řešením. Vaše dobrodružství budou nejen příjemné, ale také odpovědné vůči planetě. ■

Bunda Montane Torren Jacket, oceněná ISPO Award 2024, představuje průlom ve vývoji outdoorového oblečení s důrazem na funkčnost a udržitelnost.

Vítěz ISPO Award 2024: Montane Torren Jacket

ISPO
AWARD
2024
WINNER

ISPO

Vývoj nových membrán si vyžaduje inovace a tímto směrem se vydává britská outdoorová značka Montane s bundou Torren Jacket.

Ocenění ISPO Award 2024 získala bunda díky vynikající funkčnosti v souladu se závazkem udržitelnosti.

Výrazným prvkem bundy je inovativní technologie Petrichor vyvinutá firmou Montane, je to třívrstvá tkanina, která nejenže neobsahuje chemikálie PFC/PFAS, ale je také pozoruhodně prodyšná. S hodnotou **RET <6** a působivým hodnocením **vodního sloupce 20 000 mm** poskytuje vynikající ochranu proti povětrnostním vlivům. Ventilační zipy v podpaží dále zvyšují prodyšnost, díky čemuž je bunda Torren vhodná pro náročná, intenzivní horská dobrodružství.

Design bundy Torren na první pohled zaujme svým čistým minimalismem. Všechny nadbytečné prvky byly zcela vynechány, výsledkem je elegantní, **nadčasový vzhled**. Toto zaměření na „jednoduchost“ nejen zvyšuje estetickou přitažlivost, ale také přispívá k všestrannosti bundy jako součásti systému vrstvení. Lze jej snadno nosit přes zateplenou střední vrstvu, aby poskytla dodatečné teplo v chladnějších podmínkách.

Dostát závazku udržitelnosti je patrné v mnoha aspektech konstrukce bundy. Použití 100% recyklovaného nylonu z odpadu, včetně repasovaných rybářských sítí, výrazně snižuje jeho ekologickou stopu. Dále již zmíněná **větruodolná, neporézní, hydrofilní membrána** zajišťuje maximální ochranu před živly, aniž by byla ohrožena prodyšnost. Bunda Torren získala další body designovými detaily, jako jsou praktické prvky, odsazené švy, náprsní kapsa a dvoucestný zip YKK Aquaguard, což vše zvyšuje funkčnost a odolnost bundy Torren.

Ve světě, kde outdoorové oblečení stále často podléhá módním trendům, má Montane Torren Jacket za cíl vyniknout jako nadčasová investice do oděvu s dlouhou životností. Ať už se dostanete na vrcholky nebo prozkoumáte nádhernou přírodu, bunda Torren je navržena tak, aby překonala nadčasovost.

PETZL NEOX

NOVÝ SYSTÉM JISTICÍ BRZDY

V červenci přišla na trh dlouho očekávaná novinka mezi jisticími brzdami. Proč dlouho očekávaná? Protože Petzl po dlouhých 25 letech, kdy poprvé představil jisticí brzdu s asistovaným brzděním GriGri, oznámil, že uvede na trh zcela nový systém.

Až do letošního července používaly všechny poloautomatické jisticí brzdy víceméně podobný systém, okopírovaný od Petzl GriGri, který je založený na principu pohyblivé vačky svírající lano.

AV ČEM JE TEDY NEOX ODLIŠNÝ?

Na pohyblivé vačce přibyl otočný kotouč, podobný tomu na pohyblivém zachycovači pádu Petzl Asap, který znají všichni výškoví pracovníci.

Otočný kotouč zajišťuje hladký průchod lana, tak potřebný právě při podávání lana prvolezci při zapínání expresek postupového jištění. Na rozdíl od GriGri se tedy vačka při podávání lana nezasekává a není nutné ji přidržovat palcem nebo svírat celou brzdu v dlani.

Při rychlém pohybu lana (pádu) se kotouč zablokuje, posune a aktivuje vačku, která sevře lano. Dál už se Neox

chová stejně jako GriGri. Není to ale automat a je nutné neustále držet volný konec lana v ruce. Pokud lano nedržíte, může dojít k hladkému prokluzu lana bez zablokování kotouče.

NAŠE ZKUŠENOSTI

Po několika měsících od zahájení prodeje se s vámi můžeme podělit o naše zkušenosti. Jištění s Neoxem je skvělé. Je plynulé a hladké, hodně podobné jištění s klasickým kýblem. S přidanou hodnotou zablokování lana a poho-

dlného spouštění lezce přes páčku. Lezci zvyklí na jištění s kýblem byli překvapení, jak hladce Neox chodí. Jističi, zejména začátečníci, kteří měli problém se zasekáváním vačky při podávání lana u GriGri, byli překvapení, že u Neoxu jim podávání lana nedělá vůbec žádné problémy. Protože je jištění s Neoxem hodně podobné jištění s kýblem, je důležité být obezřetný a neustále držet volný konec lana v ruce.

CHYTÁNÍ PÁDŮ

Při jištění jsme si vyzkoušeli, že zablokování systému má mírné zpoždění. Než dojde k zastavení kotouče, posu-

nutí vačky a zablokování lana uplyne krátký čas, který způsobí mírné zpoždění a prokluz lana. Na jedné straně je to podobné dynamickému jištění a skvělé pro lezce, na druhé straně je důležité na to myslet při zapínání první a druhé expresky, protože pád by mohl být až na zem. Při dobírání lezce napevno u expresky, nebo vratného bodu, nebo pomáhání slabšímu lezci, se systém nezablokuje okamžitě v místě, kdy lano doberete, ale malinko později, takže je stále lehce povoleno. To musíte vyřešit krokem vzad.

CVAKÁNÍ PŘI RYCHLÉM DOBÍRÁNÍ LANA

Pokud dobíráte lano pomalu, nic se neděje a lano prochází neslyšně a hladce. Při rychlém dobírání lana se zarážky uvnitř kotouče lehce otírají o doraz a vydávají cvakavý zvuk. Po-

dobně jako u volnoběžky na kole, při šlapání řetěz zabírá v jednom směru a když přestanete šlapat ozývá se cvrčivý zvuk. Na někoho může toto cvakání působit nepříjemně a znejistit ho. Nemusíte se ale bát, není to ani výrobní, ani funkční vada.

SLAŇOVÁNÍ

Na novém Neoxu je možné slaňovat a na rozdíl od GriGri je to i uvedené v návodu k používání. Samozřejmě na jednom prameni lana. Slaňování je však trochu jiné než u GriGri. Kontrola slanění páčkou není tak hladká a plynulá. Posuvný otočný kotouč na po-

hyblivé vačce u Neoxu se při ovládání páčky chová jinak než samotná pevná vačka u GriGri. Regulace tření není hladké a plynulé. Rozdíl však není zase až tak výrazný.

ZÁVĚREM

Po dlouhé době přichází Petzl s něčím převratným. Neox určitě potěší sportovní lezce a jejich jističe, protože Neox chodí neuvěřitelně hladce a plynule. Podávání lana při zapínání expresek v těžkém kroku vás nezastaví a vy se nezaseknete zrovna v místě, které potřebujete rychle přelézt. Padání do lana je také měkčí díky mírnému zpoždění zablokování systému. Neox chodí na všech lanech stejně. Nemá problém se staršími nebo silnějšími lany. Nemusíte používat techniku přidržování vačky palcem jako u GriGri, ale pokud jste na tento způsob zvyklí, není to chyba a Neox chodí stejně. Nesmíte ale svírat celý systém v dlaní, nebo pouštět volný konec lana, protože kotouč chodí hladce jako kladka a rychlost prokluzu lana je veliká. Pokud nedržíte volný konec lana v ruce, systém se nemusí vůbec zablokovat. Kdo si zvykl na mírný odpor při podávání lana a techniku přidržování vačky u GriGri, nebude chtít pravděpodobně měnit a zůstane věrný GriGri. Kyblíkáři nepoznají rozdíl, a navíc ocení zablokování lana a ovládání spouštění páčkou, což je výhoda hlavně u nacvičování sportovních cest, kdy lezec sedí u expresky a jistič ho musí dlouho držet v laně. ■

Podrobný článek
o systému Neox

ALBÁNIE

KRÁSKA SE ŠPATNOU POVĚSTÍ

TEXT/FOTO: ŠÁRKA KNÍŽKOVÁ

@NUTRIE_V_BEHU

Montane | MSR | STE

V plánech na letošní babí léto měl sice původně hrát hlavní roli Kyrgyzstán, nicméně vzhledem k náhle vzniklé povinnosti bývalých studentů platit sociální a zdravotní pojištění jsme zvolili takový low-cost Kyrgyzstán v podobě Albánie. **Sociální sítě byly Albánie plné, ceny parádní,** a tak jsme sbalili krosny a vyrazili navštívit tuto balkánskou krásku.

PRAŽSKÁ SMETÁNKA A HORSKÝ HOLKY

Myslím, že aby mělo celé vyprávění ty správné grády, je třeba přiblížit, v jaké skupině jsme na tuto dobrodružnou výpravu vyráželi. Pevným jádrem z loňské Gruzie jsem byla já a další liberecká frajerka, jizerskohorský holky lačnicí po pohybu, horách, lesích, **s představou ideální frekvence potkaných turistů tak o za den.** Z nějakého nepochopitelného důvodu se při spřá-

dání plánů jevil jako supr nápad vyvenčit dva kolínské rodáky se zálibou ve fitness a s naprostou absencí outdoorového vybavení či zkušenostmi s pohybem v přírodě. Švýcarsko mezi těmito velmi brzy znepřátelenými tábory tvořil bývalý horolezec. **Takže ehm – bylo nás pět.**

PRVNÍ DNY V HORÁCH

Naše dvanáctidenní výprava měla začínat v horách, takže jsme se po příletu začali za pomoci albánské dopravy, která se mimochodem vyznačuje největší koncentrací mercedesů ever (což dost kontrastovalo s velmi specifickými pravidly silničního provozu, kdy přednost má prostě ten, co je tam první), přesouvat na sever do horského městečka Theth. Trochu neuvážený plán byl snažit se poslední část cesty dostopovat, neboť už se pomalu stívalo, nacházeli jsme se na komunikaci,

kde projelo zhruba jedno auto za hodinu, a jak jsem zmínila – bylo nás pět. Navíc jsme disponovali **stopovací cedulí, která byla napsána zubní pastou na krabici od pizzy** – větší sortiment albánské samošky neposkytovaly.

K našemu údivu počet osob nebyl evidentně problém, protože během pár minut nás nabral albánský děda s gesty, ať si prostě posedáme na klín a nějak se tam namačkáme. Když nás po hodině, za tmy a uprostřed opuštěné cesty do hor, náhle vysadil se slovem "stop", byli jsme přesvědčeni, že nás vzal do auta pět jen pro to, že to znamenalo o dvě ledviny navíc. K naší úlevě nám ale jen ukázal pouze zahradu a sdělil, že tady je naše stanovací místo pro dnešní noc.

Druhý den ráno jsme zahájili zjištěním, že zabalení si věci zpět do krosny, ze které byly vyházeny, evidentně není dovednost, kterou má člověk vroze-

nou, a jali jsme se pomáhat nacpat obsah horských nováčků zpět do vypůjčených batohů. Mysleli jsme si, že největší bizár v krosnách budou čajové svíčky (které jsme jako správní přátelé s lehkou škodolibostí doporučili na ochranu proti divoké zvěři), ale **dvě kila proteinového prášku v každém z batohů nás vyvedly z omylu.**

Následoval první trochu nevydařený stop, který nás ve finále vyšel draž než taxík (ale cena za život to byla stále přijatelná) a konečně jsme byli v horách. Pro začátek jsem vybrala takový soft okruh s jedním **přespáním u jezera vévodícího všem albánským reels na Instagramu – Blue eye.** Albánské kopečky nám poskytly dechberoucí výhledy a ticho, které jen sem tam narušily padající kameny či syčící zmije růžkaté, což v klucích vyvolávalo značné návaly adrenalinu. Já si konečně zase připomněla, jak je parádní vařit ve dvou tisících nad mořem jídlo z pytlíku v ešáku a jak je **mnohem lepší čůrat**

s výhledem na hory než na pračku, která vévodí mému výhledu doma. I když jsme rozkládali stany až okolo deváté večer, koupačka ve zhruba čtyřstupňové vodě v Blue eye nechyběla a stála za to. Zaplať pánbůh za to, že stan Hubba Hubba je složený během 5 minut, a my tak mohli nerušeně regenerovat. Ráno jsme využili liduprázdné atrakce k opakované koupačce a když se začali objevovat turisté, vyrazili jsme dokončit okruh do Thethu.

Na překážku "Šárko, nás bolí nohy a chceme z hor pryč" jsme narazili o zhruba 5 dní dříve, než jsem předpokládala. Rázem frňaly oba dva tábory – kluci, že chtějí k moři, že jsou na dovolené, a ne na pochodovém cvičení a že nevidí smysl v tom dupat po horách. My, jako horský cácor, naopak argumentovaly s tím, že domluva byla půlka moře a půlka hory a že odmítáme trávit prázdniny na pláži mezi haldou poloobnažených osob. Švý-

carsko tedy rozhodlo, že místo dalšího několikadenního přechodu zvolíme jednodenní cestu z Thethu do Valbony jako kompromis. To obnášelo ještě večerní přespání za vesnicí na decentním kopečku, což se pochopitelně setkalo s kvalitním remcáním, ale hlavně jsme byli pryč od lidí. Alespoň pro tentokrát.

MOŘE? NE, DÍKY, RADŠI HORY!

Po tomto výletě už tedy bylo Švýcarskem přislíbeno moře, takže jsme k mojí lítosti severní hory opustili, po posledním stopovacím zážitku půjčili auto a vydali se na jih. Kluci radostí bez sebe, že cítí civilizaci, já a moje jizerskohorská parťačka značně zdeptané klasickou promenádou a zhruba šedesáticentimetrovým pruhem pláže osidleným osobami zhruba o 300 % více, než by nám vyhovovalo. Tam přišla sociální krize, kdy kolínští rodáci odmítali trávit jakoukoliv další **noc mimo prostor s něčím, co připomínalo sprchu a záchod,** takže došlo k rozdě-

*mnohem lepší čůrat s výhledem
na hory než na pračku*

 MONTANE®

lení táborů. I na další den, což, zpětně hodnoceno, nebyl úplně nejkvalitnější nápad tohoto zájezdu.

Hoši se rozhodli pro den na pláži (v klídku a pohodičce) mezitím, co jsme se my jakožto něžné zastoupení naší skupiny vydaly znovu do hor. Jednalo se o původně dvoudenní přechod, ale když jsme zavětrily, že s sebou nemáme kluky a nebudeme tedy pauzovat každých 12 minut, prohlásily jsme, že **nejsme líný bobky a přejdeme to za den. Ehm. 30 kilometrů, 2 000 výško-**

vých metrů. Možná nás mělo zarazit, když jsme na rozcestníku viděly cílovou destinaci s časovým ukazatelem 26 hodin, nicméně my si objednaly svoz z vesnice za zhruba 8 hodin. Jak ambiciózní. A bláhové.

ZÁŽITEK MUSÍ BÝT INTENZIVNÍ! - ANEB JAK JSEM SI POMALU SEPISOVALA PARTE

Asi ve třetině cesty se nacházel nejvyšší bod v podobě 2045 m vysoké Maja Cikës. Už tam jsme z původní cesty

stáhly asi 5 hodin času, takže jsme si tak dupady, usmívaly se, plácaly se po ramenech, jaké jsme silné nezávislé ženy a kdo ty chlapy potřebuje, že jo. A ještě jsme si posteskly, jak už je ta Albánie strašně civilizovaná, jak všichni straší, že je nebezpečná a dobrodružná a ono kulový. To jsme ještě netušily, že během pár následujících hodin si zažijeme všechno a budeme litovat, že **jste do batohu nezabalily spacáky, zbraně a soudnost.**

O pár chvil později jsme zjistily, že tento

výlet se běžně evidentně chodí jen na tu horu a zpátky stejnou cestou – znamenaly jsme sesuv půdy, včetně té turistické cesty. Ale tak nejsme žádný ořezávátka, že jo, to přece oblezeme po té skále zprava. Však jsme lezkyně, tak kde je problém. Kameny odpadávající z našich nohou do 1500 m hluboké propasti byly mírně znepokojící. Ne však tak, jako absence značení v následujících kilometrech. Po hodinovém bloudění už jsme avizovaly, že teda šestou asi nestihneme, a posouvaly objednaný odvoz z cílové destinace. A to byl teprve začátek. **Následoval první kontakt s albánskými pasteveckými psy**, kteří rozhodně nevypadali, že by se chtěli poňuhat. S trekovými holemi před sebou jsme pozadu byly zahnány na vedlejší kopec a dovolávaly se pomoci. S úlevou jsme přijaly fakt, že s každým ovčím stádem a smečkou pasteveckých psů vybíhajících minimálně kilometr od stáda, je také ně-

jaký bača. Většinou hluchý a bezzubý, ale bača. A že většinou je ochotný nás převést. Další drama přišlo, když (pro změnu) zmizela cesta a my byly odkázány na hodinový zážitek v kamenném poli. Útěchou nám mohl být naprosto **dechberoucí západ slunce, který ale věštil jedině – že za světla rozhodně nedojdeme**. Následovali další psi, dal-

ší bača. Který už ale nabízel velmi intenzivně nejprve vodu, pak kafe (doce-la tušil, jak na nás, holomek, ale zlákat jsme se nenechaly!) a nakonec nocleh. **Rázem jsme si uvědomily, v jak nevhodné situaci se nacházíme**. Dvě holky, co vypadají, že jim sotva bylo 15, s evidentně nulovou zásobou zbraní, okolo padající soumrak, nejbližší civili-

zace 3-4 hodiny cesty a žádný signál. Přestože se bača po celou dobu kontaktu s námi hrabal v kapse a člověk se jen bál, co z ní asi vytáhne, s pocití úlevy, polosvitící čelovkou a vybitou powerbankou jsme pokračovaly. Nic jiného nám ani nezbyvalo, že jo. Z dalšího kopce jsme díky dosahu čelovky zmerčily několik svítících párů očí a znovu byly zahrnány kamsi nahoru. Bača, jenž pro nás došel, uměl dokonce anglicky (podle mě jako jeden z tak 10 osob v celé Albánii) a naléhal, ať přespíme. Kladl otázky typu: **"Co dělají takové dvě mladé slečny samy ve tmě v horách?"** A máte nějaké ubytování? Jo kamarádi že tam na vás čekají... A počítají, že dorazíte dnes? Nechcete jim říct, že dorazíte až zítra? No, víte, ono tam je pak takový agresivní pes a beze mě se dál nedostanete, budu muset jít s vámi..." Zachránil nás hovor (zrovna jsem chytila signál!) s našimi mušketýry, který pana baču utvrdil v tom,

že na nás opravdu někdo čeká a asi by po nás (nebo našich ostatcích) pátral. Jen jsme doufaly, že s tím psem kecal. Ehm, nekecal. Opravdu tam byl. A nebyl sám. Hole před sebou a další modlení se, aby tamní bača ještě nespál, a převedl nás přes stádo. Další bača se opravdu objevil a když si nás pořádně překontroloval svou baterkou, **bezzubým úsměvem se zakřenil a zaradoval, že jsme dvě slečny.** Mezitím, co nás tento děda ochotně převáděl, mapy zahlásily sejítí z trasy, která se nacházela výrazně vpravo od nás. Když si nás děda dovedl až do své chýše, **už jsem měla plnou hlavu nápadů, jak se dá někdo propíchnout trekovou holí,** jak použiju svůj švýcarský nožik anebo zda zvládnu nepřítele uškrtit kabelem od powerbanky. Jaké bylo naše překvapení, že dědové tam byli dva, a jako by chytili druhou mizu, dychtivě nás tahali do svého obydlí. Velmi spěšně, opět s trekovými hole-

mi nataženými před sebou pro udržování bezpečné vzdálenosti, jsme se odebiraly zpět na cestu. Když bačové pochopili, že máme mapu a trefíme zpátky, zalezli našťěstí do chýše a více si nás nevšímali. Nutno podotknout, že od našeho hovoru naši přimořští rytíři nelenili a vydali se nás zachraňovat. Obdržely jsme hovor, že nakonec zůstanou v autě vedle cesty, protože tam jsou nebezpeční agresivní psi, a že jim tedy přijde taktické zůstat v autě, aby odlákali pozornost. My mezitím už ani nevěřily, že se někdy vrátíme, ale když jsme uviděly auto, **naskytl se nám úchvatný pohled na naše mušketýry,** kteří s hrůzou v očích a nalezenými trubkami v ruce sledovali čtyři toulavé psy vrtící ocasem. A ač to je opravdu k nevíře, ve 22:30 jsme sedaly do auta, omlouvaly se a děkovaly, že jsme to všechno přežily.

LÉK NA VŠECHNA TRÁPENÍ

Co vám budu povídat, hor jsme se tímto nabažily až až. A zbytek dovolené už se vedl v duchu fyzického i duševního odpočinku zahrnujícího adekvátní množství lívanců, kafiček a louhování v moři. Předposlední den jsme proložili odpočinek kajakováním na řece, které bylo o mnoho záživnější než sjíždění Jizery, a můžeme tak vřele doporučit. Poslední den jsme ještě zvládli koupačku v termálech, což se ale neukázalo jako nejlepší nápad, neboť kvůli absenci sprchy na dalších 48 hodin se s námi sirovodíkový odér táhnul až do Čech.

Co k tomu všemu říct. Moje liberecká parťačka říkala, že lékem na všechna trápení je slaná voda – moře, pot nebo slzy. A Albánie to měla opravdu všechno, a i když to bylo velmi intenzivní, byl to rozhodně jeden z těch top zážitků a rozhodně doporučuji tuto zemi zařadit na bucket list dříve, než to tam bude vypadat díky turistům jak v Chorvatsku.

Cestování zdar!

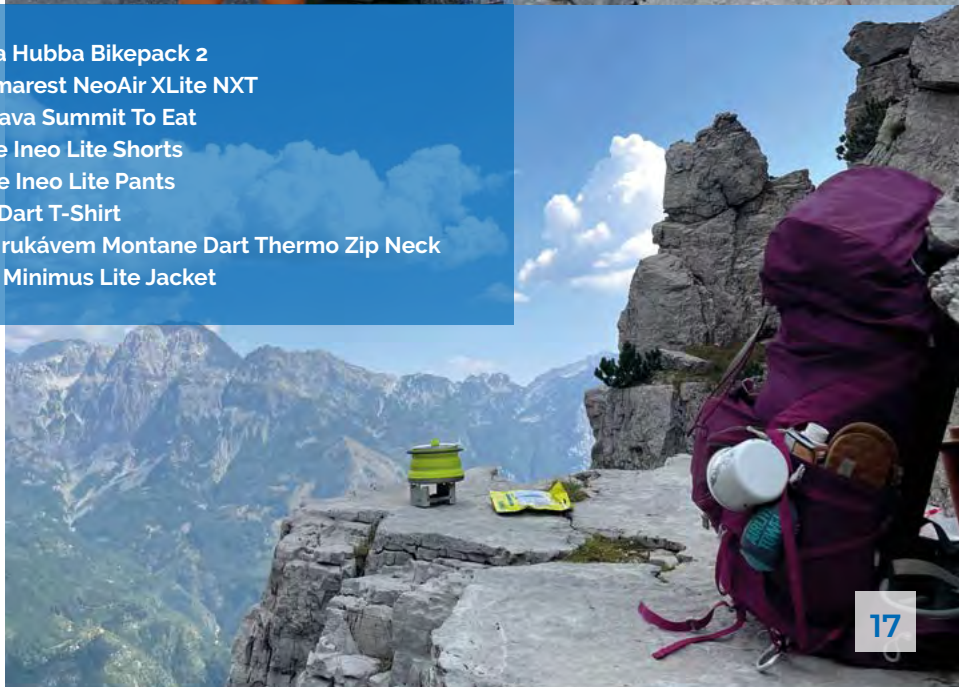
Vybavení:

Nutno podotknout, že taková albánská strastiplná výprava si žádala kvalitní vybavení. První, na čem obvykle začínám frfňat, jsou odřená stehna. Já vím, já vím, ty slečny jako lunt tento problém nemají. Když já vyrostla na tom, že velký zadek = základ rodinného štěstí, což je super, ale když musí člověk po horách kráčet s nohama minimálně metr od sebe, aby zabránil nějakému dramatickému vývoji, tak to rodinné štěstí náhle neumí tak dobře docenit. Proto si nemůžu vynachváltit **kraťasy a legíny Montane Ineo Lite**, které jsou hodně moje rodinné štěstí friendly, bez nutnosti k tomu trpět.

Co se týká dalších věcí do batohu, musím se ale přiznat, že pokud bych měla volit mezi tím, jestli si vezmu jedno tričko navíc anebo další jídlo, absolutně není o čem diskutovat a volím situaci, kdy bude závan mého oblečení sice velmi umocněn dalšími aktivními dny, nicméně u toho budu mít plné břicho. Na rovinu, nebyť Montane oblečení, nejspíš bych nebrala ani mikinu, ani nepromokavou bundu, protože by to prostě znamenalo vyhodit z batůžku nějaký pokrm - a opět jsem došla k názoru, že radši promočená, ale s vidinou chutné náplně gastrointestinálního traktu.

Díkybohu za to, že tuto Sofiiinu volbu jsem nakonec dělat nemusela, protože bunda **Minimus Lite Jacket** se vejde všude a neváží skoro nic, stejně jako tričko **Montane Dart T-shirt**, které jsem měla i v dlouhé variantě. A skladnost summit jídla umožnila, že jsem vlastně měla kamion potravin a ve finále jsem ani ostatním v okolí nevypálila čichové buňky, no prostě luxus, který jsem ani neočekávala. ▣

- Stan MSR Hubba Hubba Bikepack 2
- Karimatka Thermarest NeoAir XLite NXT
- Lyofilizovaná strava Summit To Eat
- Kraťasy Montane Ineo Lite Shorts
- Kalhoty Montane Ineo Lite Pants
- Tričko Montane Dart T-Shirt
- Triko s dlouhým rukávem Montane Dart Thermo Zip Neck
- Bunda Montane Minimus Lite Jacket

Chillaz

Nová kolekce pro podzim a zimu 24-25

Inspired by nature

www.chillaz.cz

Chillaz

Dokonalá volnost pohybu a výjimečné pohodlí

Make your style

www.chillaz.cz

MAGlojz 19

TEXT A FOTO: JAKUB RYDVAL
400ULTRA.CZ

MONTANE®

PETZL®

NOČNÍ JÍZDA A BÁJEČNÝ GULÁŠ NA CHECKPOINTU:

JAK JSEM ZDOLAL 400 KM V DEŠTI A BAHNĚ

foto: Petr Flousek

Ahoj, tady Kuba z Vertone! Pojdte se mnou projít mou letošní **šílenou jízdou na 400 ultra**. Po loňské premiéře jsem věděl, co mě čeká. Ambice? Nijak přehnané. Ale plán? Jasný – minimální zastávky, maximum jízdy a zkusit to pojmout opravdu více jako závod než loni.

Letos jsem se navíc rozhodl pro změnu – **zvolil jsem gravel**. Po absolvování Italy Divide jsem věděl, že mi tohle kolo sedí jako ulité. Jasně, trasa víc sedí horskému kolu, ale možnosti úchopu a narvat spoustu věcí do rámu kola mě přesvědčili. Navíc s 40 mm vi-

dlicí, 50 mm pláště a převody jako na biku nebylo o čem přemýšlet.

Ráno jsem dorazil na start, v klidu si připravil kolo, a... začalo pršet. A od té doby pršelo vlastně pořád. Před startem leje jako z konve, oblékám si goretexovou bundu Montane Spine Jacket a nepromokavé návleky na tretry (což jsem si alespoň na startu myslel). Chvilí přemýšlím, zda na sebe rovnou navléknout i goretexové kalhoty Montane Spirit Lite Pants, ale nakonec je nechávám v tašce – chyba! **Po dvou minutách jízdy svého rozhodnutí lituju.**

Start ve 12:00! V lijáku a 10 stupních. Někteří závodníci jedou krátké krátké – jasně, asi si neuvědomili, že tohle není sprint. Přesně tihle se hned na začátku utrhlí s vysokým tempem. Snažil jsem se držet, zařadil jsem se do skupiny, kde to vedl Dan Polman. Po pár kilometrech na asfaltu jsme se dostali do bahna lesní cesty a kolejí od traktorů – a já hned v prvním sjezdu **házím vzorový OTBěčko přes řídítka**. Naštětí bez větší újmy, jen kolo a já komplet od bahna, ale to za pár kilometrů oprší. Začátek závodu je pořád nahoru a dolů v podhůří Krkonoš. Déšť, zima,

vůbec. Tentokrát je to v pohodě – vyčerpání dělá divy. Od Tábora už zbývá „jen“ 40 kilometrů, sice přestalo pršet, ale už jsem líný i zastavit a sundat si bundu, takže jen rozepnu a jedu v ní.

Nakonec jsem to dotáhl za 27:41 hodin, celkem 400 kilometrů, 8421 metrů převýšení. Skončil jsem na 14. místě celkově, druhý v kategorii gravel.

I přes déšť a bahno to byla skvělá jízda. Gravel nebyla špatná volba, i když s nižším tlakem v gumách by to bylo lepší. Technika fungovala skvěle, jen oblečení jsem táhl zbytečně náhradní dres a kraťasy. Bez bundy si to neumím představit, z 28hodinového závodu, jsem ji nesundal téměř 20 hodin a doslova mě zachránila.

Co se týče noční jízdy, světelná výbava mě nezklamala. Tři světla – Bookman a Gemini na řídkách a čelovka Petzl NAO RL na helmě – všechno fungovalo skvěle, ani jsem nemusel použít powerbanku.

Celkově? Extrémní, náročné, ale taky neskutečně krásné! 🇨🇪

Skončil jsem na 14. místě

nekonečné kopce. Závodníci to balí jeden po druhém, počasí je opravdu šílené, nechápu, jak někdo může jet bez nepromokavé bundy. Na 4 h/60. km/2500 m na Dvoračkách dávám rychlou zastávku, vyměním ponožky – nepromokavé návleky na tretry, které už mám několik let, se ukázaly jako super promokavé.

Pak se řítím na Hrádek nad Nisou. Je to dlouhá cesta přes Jizerky, pořád prší, **pohrávám si s myšlenkou, jestli to letos nevzdát.** Ale jakmile sjedu do Hejnic, přestává pršet, teplota roste, jede se překvapivě dobře a já se těším na bagetu z benzinky.

Po 9 hodinách a 142 kilometrech se konečně dostávám k pumpě. Beru, co se dá – jídlo, pití a na helmu připínám čelovku Petzl Nao RL, **protože mě čeká jízda tmou. A tu fakt nemusím.** Sám v lese, všude ticho, vlhko, občas něco šustí v kroví. Nasazuju sluchátka, abych ignoroval to, co mě možná sleduje mezi stromy.

Kolem půlnoci se ale přidávám ke skupince čtyř jezdců. Spolu vydržíme až na check-point na 235. kilometru, kde dobrovolníci mají guláš, čaj a koláče. **Po 14 hodinách v dešti se od tepla kamen moc nechce,** je to jako sen, ale vím, že pokud zůstanu moc dlouho, už se mi nebude chtít nasednout. Takže

rychlý guláš, pár chlebů, čaj, namazat kolo a jedu dál.

Noc je ledová, ale cesta hned stoupá a brzo se zahřeje. To ovšem netrvá dlouho – začíná znovu pršet, tentokrát intenzivněji. Ale naštěstí už svítá a teplota stoupá. Kokořínskem to krásně ubíhá a když mijím Bezděz, přestává pršet podruhé. Sundávám bundu po 20 hodinách neustálého nošení.

Na 323. kilometru v Mnichově Hradišti doplňuji zásoby a vyrážím do Českého ráje. Čeká mě výjezd na Tábor, který jsem loni považoval za nejhorší kopec

THERMAREST

BOOST 650™

Spacák, který se přizpůsobí vám i počasí

Mimořádně pohodlný třísezónní spací pytel s nastavitelným tvarem a hřejivostí

Boost 650™ je spací pytel, který se přizpůsobí vašim potřebám – ať už potřebujete volnost, nebo teplo. Jeho obdélníkový tvar nabízí dostatek prostoru pro ty, kteří rádi spí na boku, roztahují se, nebo se během noci převalují. Oproti klasickým mumiovým spacákům poskytuje Boost 650™ mnohem větší volnost pohybu, takže se v něm budete cítit svobodně a uvolněně po celou noc.

TECHNOLOGIE WARMZIP™

Nicméně, s větším prostorem přichází i větší nároky na udržení tepla. Aby vaše tělo neprochladlo, Boost 650™ nabízí inovativní systém WarmZip™. Stačí zapnout středový zip a spacák se promění z prostorného obdélníkového tvaru do efektivnější mumiové varianty, která stáhne náplň kolem vás a sníží objem vzduchu, který musíte zahřívat. **Díky tomu můžete přidat až 10 °F/6 °C k teplotnímu komfortu spacáku.**

Boost 650 je plný dalších šikovných vycihtávek – měkký límec, který těsně obepíná váš krk, průvlečná trubice podél zipu, která zabraňuje úniku tepla a stahovatelná kapuce, která vás udrží v teple, i když je venku chladno.

VÍCEÚČELOVÉ OTVORY NA RUCE

Ale Boost 650™ není jen na spaní. Díky otvorům na ruce můžete snadno manipulovat se zipem, aniž byste opustili teplo spacáku. Chcete si přečíst knihu, zahrát karty nebo si prostě jen pokecat s kamarády? Žádný problém – zůstanete pohodlně zabalení, ale vaše ruce budou volné.

Je příliš teplo? Použijte otvory pro ruce k větrání nebo pohodlně spěte jen s vytaženými rukama. Větrat můžete také kolem trupu nebo dole u nohou pomocí dvoucestného bočního zipu. Každá linie zipu na modelu Boost je opatřena odolným zipem YKK proti zadrhávání, který eliminuje nepříjemné záseky a škodlivé trhání.

ZÓNOVÁ PRACHOVÁ IZOLACE

A co je na tom nejlepší? Boost 650™ je lehký a snadno sbalitelný, takže vás nezatíží ani na delších výpravách. S výplní z kvalitního perí (impregnované kachní perí o plnivosti 650 s hydrofobní úpravou a certifikací RDS) do klíčových oblastí pomocí zónové izolace, nabízí skvělý poměr mezi teplem a hmotností, takže je ideální volbou pro outdoorové nadšence, kteří chtějí maximální pohodlí bez ztráty tepla.

Všechno to pohodlí musí být objemné a těžké, že? **Přemýšlejte znovu.** Model Boost 650™ byl vyroben s ohledem na backpacking – vybrali jsme materiály a konstrukci tak, aby byl lehký, sbalitelný a vysoce výkonný v proměnlivých podmínkách v terénu. Zónová prachová izolace účelně směřuje perí do klíčových oblastí, kde se udržuje teplo (nahore, kolem jádra a ramen), a snižuje ho tam, kde je méně účinné (dole), což umožňuje modelu Boost vytvořit

více tepla s menším množstvím prachového perí.

Vrchní vrstva a podšívka jsou vyrobeny ze 100 % recyklovaného nylonu s certifikací GRS, který je měkký na dotek a byl ručně vybrán pro svou nízkou hmotnost a mimořádně měkký pocit. Povrchová vodoodpudivá úprava DWR bez obsahu PFAS a hydrofobní prachové perí vás udrží v teple a pohodlí i za vlhkého počasí. **■**

THERMA-REST

THERMA-REST

A man with a beard and a tan beanie stands in a sunlit forest. He is holding a large, bright orange inflatable mat horizontally above his head. He is wrapped in a white, puffy sleeping bag. He wears a blue long-sleeved shirt, dark pants, and tan shoes. The background is filled with tall evergreen trees and sunlight filtering through the canopy.

THERMAREST

NeoLoft™

Spánek bez
kompromisů

Karimatka NeoLoft™ navazuje na úspěšnou řadu nafukovacích karimatek NeoAir a přináší tak jedinečný komfort při kempování.

PRO CESTOVÁNÍ A BACKPACKING

Každý detail je navržen pro maximální pohodlí, aniž by karimatka ztratila na své lehkosti a sbalitelnosti. Díky 3D konstrukci má NeoLoft™ tloušťku 4,6 palce (11,7 cm), což z ní dělá ideální volbu pro ty, kteří rádi spí na boku. Inovativní svíslé bočnice spojují vrchní a spodní část, čímž eliminují zužující se okraje a zvětšují tak plochu na spaní o 20 %. Výsledkem je větší stabilita – už nikdy nebudete mít pocit, že sklouzáváte, zatímco hledáte pohodlnou polohu.

STREČOVÝ MATERIÁL

Povrch karimatky NeoLoft™ tvoří hedvábně jemná strečová tkanina, která se snadno přizpůsobí vašemu tělu. Vlákna jsou pletená, nikoliv tkaná jako u tradičních karimatek, mají vynikající elasticitu, která jí umožňuje natahovat se v každém směru a poskytnout individuální oporu. Vlákna jsou mnohem jemnější, než běžně používaný nylon, jejich vlastnosti zajišťují podporu, která se přizpůsobí tvaru vašeho těla, a tím minimalizuje tlakové body.

CONTOURCORE MATRIX™

Uvnitř se skrývá ContourCore Matrix™ – dvouvrstvá konstrukce trojúhelníkových

komor, která zabraňuje tepelným ztrátám. Díky technologii ThermaCapture™ se tělesné teplo vrací zpět k vám, což zaručuje celoroční komfort s hodnotou tepelného koeficientu R-value 4,7.

BOČNÍ HRANY

Další vychytávkou jsou boční komory, které po nafouknutí vytvářejí hmatatelný okraj podložky, čímž vás udrží ve středu a zabrání sklouznutí mimo podložku. NeoLoft™ je navíc vybaven ventilovým systémem TwinLock™ – dvouventilový systém umožňuje snadné a rychlé nafouknutí i vyfouknutí podložky. Spolu s velkoobjemovým vakem s pumpou je NeoLoft™ rychle připraven k použití nebo sbalení, což šetří čas i energii.

Použitím ultralehké konstrukce s komfortními vlastnostmi pro kempování nejen v autě, ale i pro backpacking, je karimatka NeoLoft™ vyrobena tak, aby vás ukolébala do blaženého spánku pod hvězdami po celou noc. Jednoduše řečeno, je to nejpohodlnější nafukovací karimatka, jaká kdy byla vytvořena, vyzkousejte! ▣

NeoLoft™, KARIMATKA PRO DOBRODRUHY I POHODÁŘE

ČLENSTVÍ

V ALPENVEREIN.CZ
– VÝHODY ČLENSTVÍ

Členem ALPENVEREIN.CZ resp. rakouského Alpenvereinu se v posledních desetiletích stalo mnoho českých a slovenských milovníků hor a vyznavačů pohybových aktivit.

Získat členství je možné pomocí on-line registračního systému na stránkách <https://alpenverein.cz/prihlaska>, systém umožňuje non-stop registrace kdykoliv a kdekoliv. Informace o členských příspěvcích najdete na <https://alpenverein.cz/clenske-prispevky>.

Velkou výhodou členství je bezkonkurenční systém pojištění (Alpenverein Weltweit Service), toto celosvětově platné pojištění je neoddělitelnou součástí členství. Pojištění zajišťuje pojistnou ochranu pro všechny členy ALPENVEREIN.CZ při úrazech ve volném čase. Detailní informace o pojištění najdete na <https://alpenverein.cz/pojisteni>.

Ke zvýhodněním patří i to, že členství na rok 2025 mohou získat noví členové již od 1. 9. 2024. Výhody spojené s členstvím se tedy prodlužují o příslušný počet měsíců a týdnů v roce 2024.

K výhodám členství patří rovněž slevy při ubytování na chatách rakouského, německého a jihotyrolského Alpenvereinu (ca 13€ za noc). Dále slevy i na dalších 1300 chatách ve Švýcarsku, Lichtenštejnsku, Francii, Itálii, Slovinsku a Španělsku. Každý člen ALPENVEREIN.CZ získává navíc ubytovací kupon (GUTSCHEIN) na letní sezonu 2025 (platnost do 30. 9. 2025) na jedno přenocování zdarma na 18 chatách sekce Austria. Seznam chat i slevové kupony jsou součástí katalogu ALPENVEREIN.CZ 2025. Kupon je platný pouze s platným průkazem ÖAV.

Velkým zvýhodněním je členství pro rodiny. Při rodinném členství platí členské poplatky pouze rodiče nebo

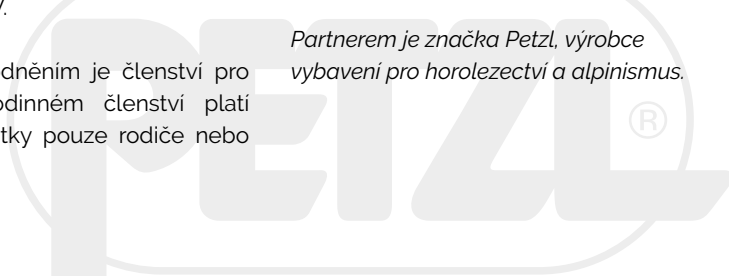
rodič – děti získávají členství zdarma. Členství zdarma platí pro děti či studující mládež do věku 27 let. Všechny výhody členství zůstávají zachovány i pro neplatící členy rodiny, každý člen rodiny obdrží svůj průkaz.

K výhodám členství

v ALPENVEREIN.CZ patří např. i slevy při nákupu zboží v prodejnách HUDY (10 %), Rock Point (7 %), zvýhodněné předplatné časopisu Lidé & HORY, a další. O všech slevách více na <https://alpenverein.cz/vyhody-clenstvi>.

Výhody jsou připraveny i pro členy klubu Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag – viz informace na stránce Alpský klub Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag. ■

Partnerem je značka Petzl, výrobce vybavení pro horolezectví a alpinismus.

ALPSKÝ KLUB

ALPENVEREIN AUSTRIA

ORTSGRUPE PRAG

Kompletní informace o členství v ALPENVEREIN.CZ najdete na www.alpenverein.cz

Ve spolupráci s vídeňskou sekcí Austria a společností ALPY spol. s r. o. byl v srpnu 2024 založen nový klub – místní skupina, která se stala součástí sekce Austria. Skupina je zaregistrována pod názvem Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag. Členem skupiny se může stát každý člen ALPENVEREIN.CZ, který o členství ve skupině nebo o aktivity skupiny Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag projeví zájem. Členství ve skupině bude pro členy ALPENVEREIN.CZ zdarma. Nabídka tohoto členství bude od listopadu 2024 součástí on-line registrace ALPENVEREIN.CZ.

Vzdělávání

Jedním z programových cílů skupiny je rozšíření okruhu spolupracovníků a nabídka školení Übungleiter nebo Instruktor Alpenvereinu. V programu skupiny na rok 2025 budou ve spolupráci se sekcí Austria vyhlášeny vzdělávací kurzy charakteru VHT a zajištěné cesty. Kurzy budou pořádány pro

6. max. 8 účastníků. Součástí kapitoly vzdělávání budou i česká vydání metodických brožur-bookletů rakouského Alpenvereinu edice SicherAmBerg/BezpečněNaHorách. První z nich bude booklet Zajištěné cesty, následovat budou Turistika v horách a postupně pak další.

Půjčovna výstroje a výzbroje

K novinkám bude patřit půjčovna výstroje a výzbroje pro aktivity v horách. Půjčovna v centrále ALPENVEREIN.CZ v Praze 5, která bude zprovozněna v první polovině roku 2025, bude nabízet své služby nejen členům ALPENVEREIN.CZ a členům skupiny Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag, ale i ostatním zájemcům.

Výhody členů Alpenverein Austria - Ortsgruppe Prag

Zvýhodnění v oblasti vzdělávání:
- zdarma budou vzdělávací kurzy pro

ty zájemce, kteří budou mít zájem o víceletou spolupráci.

- každý člen Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag získá metodickou brožuru – booklet edice SicherAmBerg/BezpečněNaHorách se slevou 30 %.

K dalším výhodám budou patřit:

- prvních 1000 registrovaných členů Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag získá zdarma jednu mapu alpských oblastí edice AV
- za paušální částku zapůjčení vybavení na túry v horách (lana, mačky, ferratové sety, karabiny a další), seznam vybavení atd. a podmínky budou zveřejněny do 31. 1. 2025
Postupně jsou připravována i další zvýhodnění členství v klubu Alpenverein Austria – Ortsgruppe Prag. ■

Partnerem Alpského klubu je značka Petzl, výrobce vybavení pro horolezectví a alpinismus.

ALPENVEREIN.CZ

Členství v ÖAV od roku 1990
v Česku a na Slovensku

ALPENVEREIN CZ
ALPSKÝ KLUB PRAHA - AUSTRIA 102

alpenverein
austria

Staňte se členy ALPENVEREIN.CZ – ALPENVEREIN AUSTRIA

Využijte mimořádné nabídky na 1 x ubytování zdarma na 18 chatách sekce Austria. Chaty se nachází v horských oblastech Dachstein, Ennstálské Alpy, Großglockner, Karnské Alpy, Gailtálské Alpy, Rottenmannské Taury, Ybbstálské Alpy a Hochschwab. Nabídka platí pro letní sezonu 2024.

Ubytování zdarma na jednu noc získá každý člen ALPENVEREIN.CZ po předložení platného členského průkazu AV2025 a vyplněného originálu slevového kuponu Alpenverein Gutschein. **Originál slevového kuponu pro všech 18 chat je součástí katalogu ALPENVEREIN.CZ 2025.** Platnost slevových kuponů je do 30. 9. 2025. S vedením sekce Austria i s chatáři jednotlivých chat je domluveno, že při předložení jakékoliv kopie Gutscheinu bude vaše žádost odmítnuta.

Adamekhütte

Foto: Herzog

Dachstein, 26 L+63 M, O: 14. 6.-27. 9.,
www.alpenverein.at/adamekhuetten/,
www.adamek.at, tel.: +43/664/5473481

Porzehütte

Foto: Karin Elixhäuser

Karnské Alpy, 36 L+28 M, O: 13. 6.-29. 9.,
www.alpenverein.at/porzehuetten/,
info@porzehuetten.at

www.alpenverein.cz/vyhody-clenstvi

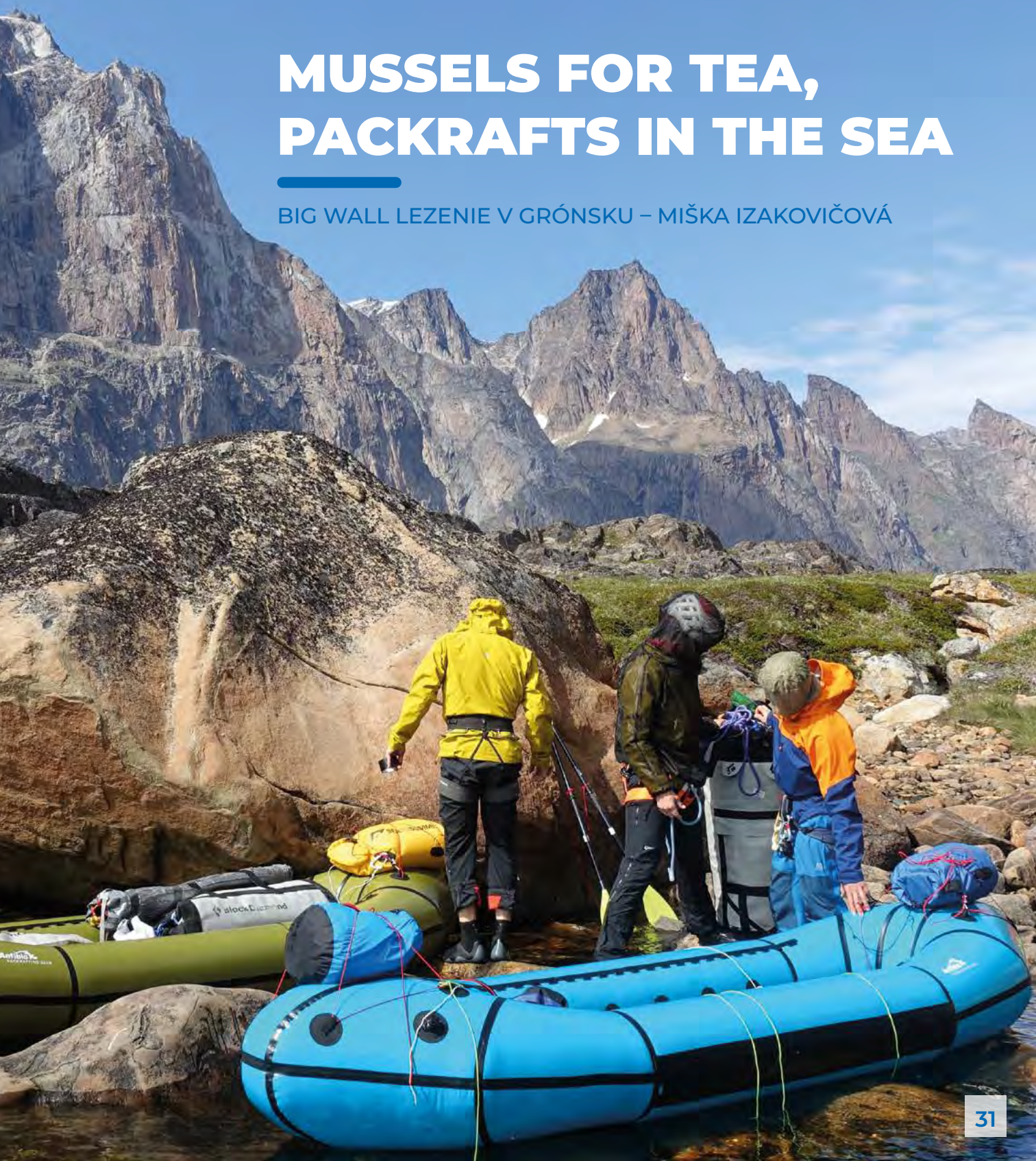
Foto: Herbert Raifalt

MUSSELS FOR TEA, PACKRAFTS IN THE SEA

BIG WALL LEZENIE V GRÓNSKU – MIŠKA IZAKOVIČOVÁ

Od chvíle keď som začala s lezením, som bola motivovaná posúvať svoje hranice a skúšať stále ťažšie a ťažšie cesty. Vždy, keď sa mi podarilo preliezť nejaký projekt, tak som si hneď našla ďalší o niečo ťažší. Takto to išlo až do chvíle, kedy som na jeseň 2023 vyliezla svoj doteraz najťažší projekt. Golden Gate na El Capitan. Vyliezť túto cestu ma stálo obrovské množstvo psychických a fyzických síl a vôbec som si nedokázala predstaviť, že by som sa hneď pustila do niečoho ďalšieho a ešte ťažšieho. Preto keď mi v zime zavolať kamarát Callum Johnson, či by som sa k nim chcela pridať na expedíciu do Grónska, vôbec som neváhala. Znelo to presne ako niečo čo som zrovna potrebovala. Dobrodružné prvovýstupy v neprebádaných stenách a kopec zábavy so skvelými ľuďmi.

Na expedíciu sme vyrazili v zložení ja a traja Škóti - Callum Johnson, Tim Miller a Simon Smith. Hlavným cieľom našej expedície bolo urobiť prvovýstup vo východnej stene vrcholu Maujit Qarqarssasia East, známej aj pod menom Thumbnail. Táto stena má 1350m a je považovaná za jeden z najvyšších morských útesov na svete.

Na základe dostupných informácií sme vedeli, že v stene už existuje zopár ciest, ale všetky viedli v jej ľavej alebo centrálnej časti, takže sme svoju pozornosť upriamili na pravú stranu, kde bola stena doposiaľ nedotknutá. Hneď po príchode do basecampu nás privítalo krásne slnečné počasie a tak sme len rozložili stany a ešte to popoludnie vyrazili do steny. Cez fjord a na začiatok našej línie sme sa museli dostať pomocou packraftov čo výrazne skomplikovalo celú logistiku big-wallového lezenia. Predpoveď hlásila 4 dni dobrého počasia a dúfali sme, že to bude dosť času na to, aby sme sa dostali na vrchol. Keďže sme liezli v štvorčlennom time, mali sme dve portaledge, takmer 70 litrov vody a všetky veci potrebné na spanie a varenie, čo

znamenalo, že sme sa nielen ledva zmestili do packraftov, ale tiež to, že nás čakalo poriadne náročné ťahanie svini. Chceli sme liezť tradične, bez použitia nitov a skôb, takže na to, aby sme mohli bezpečne ťahať všetky veci, sme museli budovať ohromne zložité stanďy, pozostávajúce z množstva friendov a čokov. Skala bola skvelej kvality, ale oveľa položenjšia a lezenie bolo oveľa ľahšie ako sme predpokladali. Už po prvých pár dĺžkach nám bolo jasné, že lezenie bude tá najmenšia starosť. Zato ťahanie svini cez položené platne, kúty a police bolo obrovskou výzvou a riadnou drinou. Jeden musel liezť zároveň so sviňami a v jednom kuse ich odstrkovať od skaly a všetkých nerovností, o ktoré sa neustále zachytávali.

Postupne sme si našli dobrý systém, tímová práca fungovala úplne skvele a nakoniec sme z toho celého mali obrovskú zábavu. Každý deň sme liezli a ťahali svine až do západu slnka no aj napriek tomu sme za 4 dni vyliezli iba prvých 800m. To nás aspoň dostalo na veľký systém políc, ktoré vedú naprieč celou stenou, a ktorými sa dá zostúpiť naspäť dole. Zlá predpoveď na nasledujúcich niekoľko dní nás utvrdila v tom, že zostup je v tejto chvíli našou jedinou možnosťou.

Po týždni zlého počasia, ktorý sme strávilí zdvíhaním kameňov pomocou prenosných fingerboardov, lovením rýb, zbieraním mušlí, hribov a morských rias a hraním spoločenských

hier, sa konečne vyčiasilo na tolko, že sme sa mohli vrátiť do steny. Opäť sme museli pre pádlovať naprieč cez fjord, a tou najjednoduchšou cestou sme sa vrátili na policu v strede steny, presne na miesto kde sme týždeň predtým skončili. Tentokrát sme však zvolili inú taktiku. Ťahanie svini sa nám v tejto stene moc neosvedčilo, a tak sme sa rozhodli, že zvyšných 600 m na vrchol polezieme na ľahko v alpskom štýle a ideálne za jeden deň.

Začali sme skoro ráno, tento krát v dvoch samostatných tímoch, každý na jednej strane asi 200 m vysokého piliera v spodnej časti steny. Tim a Simon liezli líniu kútov na jeho ľavej strane a ja a Callum sme liezli špárkami a kútmi na strane pravej. Po 4 dĺžkach sme sa akoby podľa plánu stretli na vrchu piliera, kde sa naše línie na jednu dĺžku spojili. V tomto mieste sme doliezli do najstrmšej, jemne previsnutej časti steny, kde nás čakali asi dve a pol

dĺžky ťažšieho lezenia. Na mňa vyšla hneď prvá z nich, pomerne náročne previsnuté prstové špárky s jemnými stupmi a delikátnym istením. Druhú ťahal Callum, takmer 70 m dlhú vytrvalostnú dĺžku, kde sa striedali špáry s chytmi. Medzitým Tim liezol o kusok vpravo previsnutými komínmi a za tým nasledovala dĺžka s niekoľkými ťažkými krokmi v platni, ktorú natiahol Simon. Tu sa zase naše cesty opäť spojili a po asi 15 m lezenia sme sa dostali do ľahšieho terénu, čo znamenalo, že sme až po vrch mohli liezť dvoma líniami vedľa seba a zakaždým sa stretnúť na štandoch. Skala nás aj naďalej neprestávala prekvapovať svojou kvalitou, lezenie bolo veľmi exponované a celý fjord sa nám rozprestieral hlboko pod nohami.

Na vrchol sme doliezli spoločne, čo bolo presne to čo sme potrebovali, lebo nás čakal veľmi náročný zostup, a bolo jasné, že to bude dobrodruž-

stvo samo o sebe. Už za šera sme začali zostupovať po šikmých policiach pokrytých kameňmi a bouldrami všetkých veľkostí. Asi po hodine zostupovania sme prišli na miesto odkiaľ to už ďalej bez zlanenia nešlo. V tej chvíli už bola úplná tma a tak sme pomaly, za svetla čeloviek hľadali možné prírodné zlaňáky a zliezali a zostupovali strmými policiami. Boli sme vyčerpaní, miestami sme zaspávali, keď sme čakali kým ostatní zlania, ale bola to kúzelná noc. V jednej chvíli sa na obzore objavil kravo červený mesiac, ktorý asi po hodine zapadol a vystriedala ho jemná polárna žiara a neskočné množstvo padajúcich hviezd. Záver zostupu si takmer už ani nepamätám, už som asi na polovicu spala, ale do bivaku na polici sme sa vrátili asi až o tretej nadržanom.

Tak vznikla cesta "Mussels for Tea, Packrafts in the Sea" 1350m, E6 6b (7b), 33 dĺžok. ■

Hlavným cieľom našej expedície bolo urobiť prvovýstup vo východnej stene vrcholu Manjit Qargarsasza East.

OBJEVTE NEJKRÁSNEJŠÍ TREKY EVROPY

NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ V NOVÉM
CESTOPISNÉM DOKUMENTU

KAMILA NOVÁKOVÁ @KAMILA_NOVAK
MSR, Thermarest, Petzl a Montane

*Kráska horské přírody, adrenalinové zážitky a nevšední
cestovatelská setkání ve společnosti Kamily Novákové.*

Unikátní projekt, který divákům přinese nový formát cestopisného dokumentu, „Nejkrásnější treky Evropy“, nabídnou pohled na netradiční a méně známá zákoutí a vrcholy starého kontinentu, a to s batohem na zádech a v trekových botách. Tento pořad je výjimečný nejen svým obsahem, ale také tím, že jej bude provázet mladá cestovatelka a influencerka **Kamila Nováková (@kamila_novak)** – žena, která se na první pohled může zdát jemná a křehká. Tento obraz však rychle změní představu, že dobrodružné výpravy patří pouze mužům, kteří čelí náročným výzvám.

Každá epizoda dokumentu je navržena tak, aby inspirovala milovníky přírody a outdoorových aktivit, ať už

jde o zkušené trekaře, nebo úplně nováčky. Kamila se vydává na jednotlivé treky a představí nejen dechberoucí scenérie, ale také různé aktivity, které lze na místě podniknout. Cílem pořadu je přinést užitečné rady a tipy z oblasti outdooru, inspirovat k akční dovolené a zároveň seznámit diváky s historií a kulturou míst, která prozkoumává.

Jedinečnost spočívá také v autentičnosti – hlavním dopravním prostředkem jsou vlastní nohy a jedinou střechou nad hlavou stan. To vše přináší syrový, nekompromisní pohled na treking a cestování, který je zároveň napínavý a inspirativní.

Série přinese nový pohled na Evropu, jak ji možná neznáte – diváci se do-

stanou do méně přístupných oblastí, kde komfort a luxus ustupují výzvám přírody a tělesné i duševní odolnosti. Kamila, odkázaná pouze na to, co si nese v batohu, čelí nevyzpytatelnému počasí a absenci zázemí, což umocňuje intenzitu zážitku. Pro mnohé diváky bude tato série připomínkou jejich vlastních dobrodružství, zatímco jiní se možná konečně odhodlají opustit svou komfortní zónu a zažít něco podobného na vlastní kůži.

„Nejkrásnější Treky Evropy“ se nezaměřují jen na výšlapy do hor, ale i na místní kulturu, tradice a každodenní život lidí, kteří v těchto oblastech žijí. Kamila se setkává s místními obyvateli, kteří sdílejí své příběhy a zkušenosti, což přináší každé epizodě hloubku

a propojení s přírodou i lidmi, kteří ji obývají. Tento přístup ukazuje, jak může být trekking nejen fyzickou výzvou, ale také cestou k porozumění a obohacení.

Na realizaci tohoto projektu se podílí i firma Vertone, která pro natáčení poskytla vybavení od renomovaných značek jako MSR, Thermarest, Petzl a Montane. Připojte se k nám na této dobrodružné cestě a objevte ty nejúžasnější treky Evropy!

Cestopisný dokument „Nejkrásnější treky Evropy“ vysílá Česká televize na ČT2, a také bude dostupný online na iVysílání.

Nechte se inspirovat a vydejte se objevovat krásy světa na vlastní pěst!

Text: vertone

Zdroj: Česká televize / Kamila Nováková @kamila_novak / kamera Milan Tůma / režie Jana Škopková

1. Nejextrémnější zážitek během natáčení, kdy se šlo možná až za hranu?

Při výstupu na Mont Blanc jsme šli cestou přes tři vrcholy – Tacul, Maudit a Mont Blanc. Na hoře Maudit jsme narazili na nečekaně nebezpečný úsek, kde byla velká ledovcová trhlina a svah mnohem strmější, než jsme čekali. Museli jsme překonat ledový most, který tam zůstal jen náhodou, což nás dostalo do extrémně nebezpečné situace.

Fixní lana, na která jsme spoléhali, byla

po bouři schovaná pod sněhem, takže jsme lezli bez jistění. Ráno, kdy byl sníh ještě pevný, náš kameraman, Milan Tůma, opatrně kladl nohy, ale při tom si skopl mačku z levé nohy. Na prudkém svahu s trhlinou pod námi musel zastavit a pokusit si ji nasadit zpět.

Naštěstí byl poblíž Portugalec, který mu pomohl nasadit mačku, ale já jsem byla nad nimi už dosti vyčerpaná a zmrzlé ruce mi bránily v pohybu. Bylo to velmi náročné a nebezpečné, protože pod námi hrozil pád do trhliny a další 200 metrů ledového svahu s možností pádu ze skály, kde není šance se zastavit.

2. Jaký trek se ti nejvíce líbil, tzv. přirostl k srdci?

Nejkrásnější byl trek na Islandu, který se jmenuje Laugavegur. Je to trek, který začíná na místě zvaném Landmannalaugar a vede až do Skogaru.

Trek trvá 5 dní a zajímavý je tím, že nejprve procházíí duhovými horami, a následně různé části vnitrozemí Islandu, kde se příroda velmi často mění. Každý den člověk vidí v podstatě úplně jiný krajinný ráz. Na začátku je to barevné a hornaté, připomínající Mars, a postupně přechází do černých pouští s velkými a zvláštními kulatými kopci. Poté se krajina změní v nižší oblasti s lesy, které vypadají pohádkově.

3. Jak jsi se dostala k natáčení s Českou televizí?

Do České televize jsem se dostala díky spolupráci s kameramanem Milanem Tůmou, který již na vysoké škole natáčel dokumenty pro Českou televizi.

4. Čím se živiš, co děláš, když zrovna necestuješ?

Mám svůj e-shop zaměřený na české oblečení pro kojící maminky, které je prakticky uzpůsobené pomocí zipů a jiných prvků pro snadné kojení. Kromě toho dlouhodobě pracuji pro velkou firmu vyrábějící technologie do zdravotnictví a současně působím jako freelancer v oblasti grafiky.

5. Jaký je tvůj životní cíl, kam až se chceš dostat?

Hory mě baví už od mala a jedním z mých největších snů je vidět Ama Dablam v Nepálu.

6. Co tě přivedlo k cestování – chceš tím někomu něco předat nebo to děláš čistě jen pro sebe?

Cestování je u mě jako „banán pod jabloní“, protože rodiče jsou z Jeseníků a nikdy moc necestovali. Já jsem úplně jiná a kde se ve mně vzbudila touha po cestování, těžko říct. Každopádně i přes svůj instagramový účet se snažím motivovat holky, že to dokáže každá z nás, pokud chce. Jde jen o to, nebát se a začít třeba s menšími výlety, ale každý to zvládne.

7. Na první pohled nepůsobíš jako typická outdooráčka, je to pro tebe o to náročnější přesvědčit ostatní o tom, že jsi schopna vyrazit sama s batohem na trek?

Sice možná nevypadám jako outdoorová nadšenkyně, ale ani nepotřebuji ve městě vypadat jako outdoorová. Vždycky se směji tomu, když někdo v Praze chodí, jako by právě slezl ze Zermattu, což je pro Čechy takové typické – být outdoorovi za každé situace. Co se týče hor a outdooru, mám toho za sebou dost, ale asi bych to nevnímala tak vážně. Myslím si, že spíš rozdělují situace, kdy je outdoor outdoor a kdy je třeba zachovat styl, a nemíchá ty věci dohromady.

8. Cestopisných pořadů je mraky, proč zrovna treky Evropy, které již byly mnohokrát natočeny jinými?

Hodně jsem četla o Pacific Crest Trail (PCT), což je přechod z Mexika do Kanady. Četla jsem o tom hodně knih a bavili jsme se o tom s kameramanem Milanem Tůmou, že je to trek, kde se přechází tisíc kilometrů a trvá to zhruba půl roku.

Bylo by zapotřebí plánovat dost dopředu, protože člověk není často ve městě, není tam elektrika a je to doce-

la specifické. Když jsme se o tom bavili, Milan nebyl schopný vymyslet, jak takové natáčení uchopit, protože každý gram na zádech je důležitý. Když jdou lidé desítky kilometrů každý den po dobu půl roku, mají ultra lehké batohy s váhou kolem 3–7 kg, přičemž Milan by tam navíc musel mít kameru, dron, disky, zálohování a baterie na všechno možné.

PCT proto působilo příliš komplikované pro realizaci, a tak jsem Milan navrhl, že pokud chceme něco takového dělat, pojďme raději zkusit natočit něco bližšího, co bychom zvládli, a zkusíme nejkrásnější treky Evropy. Vybereme nějaké země, a v České televizi nic

takového dosud nevysílali, takže nám kývli, že se jim ten nápad líbí.

9. Překonání osobní hranice, vystoupení z komfortní zóny?

Na Islandu jsme zažili největší vyčerpání. Až na třetí pokus jsme měli možnost natáčet na sopce, na kterou jsme předtím nemohli. Po 350 km cesty jsme dorazili kolem jedné ráno, sbalili se a vyrazili. Cestou jsme zjistili, že oblast znovu uzavřeli, ale protože vítr nefoukal naším směrem, riskli jsme to. Policisty jsme obešli přes kopec a ráno, při svítání, dorazili k sopce. Po natáčení jsme museli ujít 12 km zpátky. Bez spánku jsme pak šli natáčet další

scénu a potápět se do ledové vody. Až po 48 hodinách bez spánku jsme se konečně dostali k odpočinku.

10. Kde bylo náročné natáčení?

Na Islandu jsme měli kamery na ramenou celý den, často v silném větru a jemném sopečném prachu, což techniku dost ničilo. Nejhorší bylo natáčení na sněhu – kolem horských hřebenů s trhlinami, bez možnosti se zajistit, a to vše při $-20\text{ }^{\circ}\text{C}$ bez rukavic, protože se s nimi kamera špatně ovládá. Často jsme museli čekat na dobrý záběr a kvůli světlu na sněhu používali kukátko na jedno oko, takže náš kameraman nakonec chodil s čelenkou přes druhé oko jako pirát.

Výstup na Mont Blanc byl extrémně vyčerpávající. Po 19 hodinách jsme byli tak unavení, že Milan nebyl schopný dál točit. Po návratu jsme měli zničené rty a trvalo nám týdny, než jsme se z toho vzpamatovali a byli schopni normálně jíst. V horské chatě, kde jsme nakonec našli místo díky přátelství s chatařem, neboť chata byla úplně plná, už nám chyběla i síla natáčet.

Kolik materiálu se nakonec použije a tzv. vyhodí?

Využíváme téměř veškerý natočený materiál, proto jsme některé díly rozdělili na dva. Původně měly být jednoduché, ale nakonec jsme natočili víc, třeba z Lofotů a Francie. Udělali jsme tedy dvě půlhodinové epizody. Nepřetáčeli jsme moc, i když máme spoustu materiálu.

11. Vize dalšího natáčení?

Pokud získáme finance, rádi bychom pokračovali v natáčení, protože reakce jsou skvělé. Píše mi stovky lidí a například díl o Itálii je můj nejoblíbenější. Plánujeme natáčet v destinacích jako Skotsko, Grónsko, Skandinávie, Balkán nebo Španělsko. Možností je spousta, třeba i Sardinie, kterou jsme zatím nestihli. ▣

#FOCUSKIDSTIME

TEXT/FOTO:
FILIP WYRWOL @JENOHLAVE

MSR, Thermarest, Platypus
Montane, Petzl, Summit To Eat

Co si budeme, tenhle projekt zaujme asi jen rodiče a lidi chystající se být rodiči. Pevně věřím, že jeho myšlenky se ale dotýkají **všech, kteří kdy byli malými dětmi.**

Představte si čerstvě narozený dítě, třeba vaše dítě, nebo Vás samotný. Je jak nepopsaný list, prázdná nádoba, do které nalejete nějakou genetiku, predispozice – to, co moc neovlivníme, ale moc nás baví se na to vymlouvat. V nádobě zbyde spousta místa na informace, zkušenosti, život. Ze svého okolí se do ní nasává všechno. Čím mladší, tím víc toho nasává – je prázdná, jde to dobře. A její první okolí jsou rodiče. Implicitní učení, první kognitivní mapy, intuice, motorika... to vše se získává tady a teď.

Takhle jsem synovi nalil do vínku nepříjemnou věc. Vztek. Řvát, když něco nejde. Mně tenkrát nešlo všechno stihnout. Odmakat práci, která nás živila a do toho suplovat Petry ruce starající

se o jednoho malého, poměrně živého sviště. Můj vztek byl tenkrát nadstandardní. A tak bývá i ten jeho.

Jenže rodiče ovlivní, i když doma vůbec nejsou. Do pěti let jsem neměl chlapský vzor. Dlouho jsem ho hledal, aniž bych to věděl. Hrdiny z telky později nahradili hrdinové ze sportu, olympionici, ironmani, ultraběžci. Si najednou uvědomíš, že možná běháš ultra, abys dokázal neznámým genům, že nejsi k zahození.

Každý máme něco. Tak jsme, kým jsme a někdy než se snažit to změnit, může být efektivnější, **naucit se s tím pracovat a otočit to ve svůj prospěch.** Ultra běhám dál, pomáhá mi s hlavou i tělem. A taky nepřestávám snít a ty sny si plnit.

Můj bezdětný sen bylo **oběhnout ČR** na čas – přes 2000 km za měsíc. Naštěstí tuším, jakou cenu bych musel zaplatit, plnit si sny na úkor času

s dětmi. Takže **děti jsem neměl v plánu nechat měsíc na krku mámě.** Ani je od ní vytrhnout na půlroční výpravu, to bychom nedali nikdo. Napadla mě možnost někde mezi, zkombinovat to. Já půjdu celou cestu a děti nebo i žena se budou přidávat na různé etapy. Mým cílem bude absolvovat to „**napůl s dětmi**“, alespoň 50 % času s nimi. Ukázat nejen, že to jde „vzít je s sebou“, ale hlavně, že to má setsakramentský smysl, nenechávat je doma v období, kdy toho nasávají absolutně nejvíce a mohou těžit z toho, kam je jako prcky vezmu.

A jaký že bylo splnit si sen? Přes dva měsíce po dokončení stále hledám správná slova.

Nevýhoda slov, zakonzervují zážitky do významů, které mají v našich hlavách – a v každé hlavě trochu jiný. Takže jaká slova použijete pro něco **absolutně výjimečného?**

NÁROČNÝ! Ty vole, fakt bylo, ale ne pro mě. Já byl na svém vysněném svižném čundru. Indiánským během zdolávat ty naše pahorkatiny a postupně si zhmotňovat obrázky ze svých představ bylo neskutečně osvobozující. Přesto ale i pro mě, splnit si jednu představu, nebylo úplně eazy.

Vyrazili jsme koncem dubna, byla ještě kosa, na Klínovci jsme s Larou našli i sníh. A tak v druhé etapě s celou rodinou zjišťujeme nejen, že plně naložený vozík, přes 80 kg (bohužel pro něj skoro dvojnásobek nosnosti), je **nejen na hraně utlačit**, ale hlavně do něj ty krámy nacpat.

Vzhledem k tomu, že jediné zásadní odlehčení spočívalo v převlečení ze zimního na letní (dvoje dětský tepláky za jedny rychleschnoucí šortky apod.),

jsme usoudili, že abych mohl pokračovat s oběma prcky sám, musíme počkat na teplo. To bylo hodně proti záměru, **odbýt si nejtěžší na začátku** s tělem a hlavou plnými sil a odhodlání.

Long story short... Přijatelné podmínky přišly až v červnu, kdy už se o fyzických a mentálních silách pro zvládnání dvou svišťů s tou dobou nejoblíbenější zábavou – vzájemným ohrožováním se na zdraví – nedalo mluvit.

Zvládl jsem teda „oběhnout ČR napul s dětmi“, dny s dětmi bylo dokonce 37 ku 23 bez nich, ale pro Petru to bohužel znamenalo přesně 3 volné dny bez dětí a do toho dva měsíce lítání po republice s autem plným výbavy a v-autě-zvracejících potomků. To bych jí dal puslu! A pak poslal k moři na bezdětnou dovču...

NENAPLÁNOVATELNÝ! Většinou, když jdeš na trek, řešíš jednu výbavu. Taky trasu, místa, kde doplníš zásoby, a další nezbytnosti. Prostě se soustřeďíš na svou **jednu konfiguraci**. My měli konfiguraci pět – fullpack (celá smečka), já se dvěma, já s Larou, já s Tobem a sólo.

A teď do plánování zahrň proměnné jako dětské bacily, snahu neznechutit to prckům, změny počasí, změny denních vzdáleností dle konfigurace (10 km při fullpack a až 80 km při sólo) a kdovico ještě. To je kombinatorika na úrovni plánování letu na Mars, se kterou i já „mistr kombinace“ mám už problém. Jasně, že **plán byl**. Docela podrobně jsem promyslel, jak by bylo nejlepší postupovat, kdy a kde strídat konfigurace a potomky.

Plnění plánu bych shrnul takto: **Vyrazil jsem s Larou...** a to je všechno.

IMPROVIZACE! V tomhle umění nás prckové trénují dennodenně, nějaké skilly už máme. Pro lidský mozek je ale energeticky náročné, když se nemůže držet predikcí a je pořád ve střehu. Vedle hlavy to bylo náročné i na baterku v telefonu při brouzdání v mapách a **permanentním upravování trasy za pochodu**. A vůbec na množství času stráveného na mobilu, který jsem se snažil před dětmi vytahovat minimálně.

Screen time vyřešil spánek dětí, baterku dvě powerbanky a hlavu jedno moje velké štěstí jménem Petra, se kterou jsme se o improvizování podělili. Často pomohly okrajové podmínky. To žena zavolala: „Teď potřebuju, abys vrátil Toba, ten může jít do školky, a vzal sis Laru, já už fakt potřebuju udělat něco do práce.“

MAXIMALIZMUS! Před dětmi jsem o sobě rád tvrdil, že jsem minimalista. Teď je to spíš naopak. Před startem je **výbava všude po bytě**. Máme největší osobák, co lze sehnat. Větší už je jen dodávka. Pořídil jsem skládací přepravky a vyskládal je do kufří. **Každá věc měla své místo**, plán byl, aby na to žena vůbec nemusela sahat. Tetris level milión, ale jen tak tak to tam pášlo. Co vám budu povídat, myslel jsem na hodně, ale ne na všechno. Třeba na dešť. Takže naopak Petra vykládala po každé etapě, sušila, prala. **Gear po celém bytě i v průběhu**.

A pak ty výměny. Taky nesnášíte balení? Já raději poběžím měsíc bez supportu než absolvovat jednou něco takového. Nutný zlo mezi každou etapou. Scénář pořád stejný: chaos, věci přes půl parkoviště, do toho nudící se děti a dešť. A pak zas ten tetris.

V tom šílenství by bylo divný, kdybychom na nic nezapomněli, něco ne-

spletli. Přesně takhle se Tob ocitl **uprostřed Šumavy bez karimatky** a my tři noci spali ve formaci „sendvič“, než s károškou dorazil kamarád.

NADHLED! V Beskydech, za půlkou, máme kus rodiny, a byl tam i base camp. Tři dny na to, dát se do kupy. **Pohoda, jazz, grilovačka...**

Takže Beskydy. Místo, kde nám začal z auta stříkat olej do všech světových stran. Místo, kde si žena přivřela nohu do vrat a **jelo se na pohotovost**. Místo, kde jsem poprvé zažil pocit, že #FKT nedoběhnu. V minutě prolítne hlavou strach, pak depka, a pak ti dojde, že s touhle bandou to nikdy nemohlo jít jak po másle.

A jak to dopadlo? Petra s pochroumaným kotníkem, dvěma štěbetali a neustálými zastávkami na doplňování oleje odřídila přes celou republiku rovnou do servisu. A já zas měl o důvod víc, kopnout do vrtule.

Nakonec i bez auta jsme zvládli poslední dvě výměny. Syna dovezl kamarád kameraman – nedbal moc na varování „do začátáček pomalu“, a tak přijeli dvakrát pozvraceným služebákem. Lara do poslední etapy přijela s mámou vlakem. Výměnu gearu, včetně kol a kočáru, jsme pořešili **v dešti přímo na nádraží** a pak spolu ještě vystoupali na Jedlovou. Bez jakéhokoli stresu.

SEBEROZVOJ! Čím větší konfigurace, tím delší ranní balení... Je už dávno po osmé, Lara sedí nasupená u stolu v posledním šumavském nouzovém nocovišti. Já už tři hodiny láduju výbavu do báglu a kočáru. Snídani, kterou jsem jí měl dát do kočáru, aby mi chvíli poseděla, než se vypaří ranní rosa a já se hnu vpřed, má dávno sněženou.

Nudí se, do toho se jí nelíbí ten bikepacker, co tu s námi strávil noc. „**Táto, já už chci jít. Nestihneme to!**“ Rolujíc

poslední karimatku se s údivem ptám: „Co nestihneme?“ Dcera po chvíli přemýšlení odpovídá: „No výlet!“... Tak jo, moje dítě na mě právě použilo stejnou manipulaci, jakou používám já na ni. Zase ty rodičovský vzorce.

Vede to k zamyšlení, co jí to vlastně předávám. Nebude taky takový stressař a hecovač? Nepřipravuju jí právě takhle o tu výjimečnou dětskou schopnost, kterou je:

ŽÍT PŘÍTOMNÝM OKAMŽIKEM! Ačkoli nebyl moc prostor přemýšlet nad cílem, určitě tam někde vzadu byl. Aby ses s prcky hýbal dopředu, **musí je to hlavně bavit.** A bavit je to bude jen, když se na ně naladíš a necháš je fungovat, jak potřebují. Oni se totiž nejvíce ze všeho potřebují **učit a poznávat svět.**

Kdy bych se sám takhle zastavil a sledovat toho brouka, co se blýská všemi barvami. Nebo motýla. Zapomenout

na čas a vnímat každé mávnutí křídlem s otevřenou pusou. Když se to naučíš jako oni, možná po cestě **získáš to nejcennější**, co se svými dětmi můžeš mít:

VZTAH! Chvilu, kdy jsem šel sám, byly stejně #FocusKidsTime jako etapy s dětmi. Daly mi prostor si nejen mentálně odpočinout a v dalších fázích s dětmi fungovat mnohem lépe, ale také to byl prostor o tom všem přemítat. **Čas dát si své „shits together“**, vyhodnotit, jak jsem se k nim choval, kdy jsem byl na ně zbytečně tvrdý a kdy to bylo fajn. Vymyslet, jak k nim přistupovat příště.

Takhle jsem dospěl až k své nejceněnější myšlence z #FKT: **„Člověk má omezené množství pozornosti.“** Může jí věnovat svému egu (kariéra, výkon, výzvy), zábavě (koničky, socky) anebo vztahům. Nebudu kázat vodu, když sám piju víno a se všemi mám zkušenost. Blbý (a skvělý zároveň?) je, že na budování vztahu s dětmi máme jen málo času a nebude se opakovat.

EMOCE! Emočně mi to nejvíce dávalo ke konci. To, když opadly stresy a bylo jisté, že to dotáhneme. Naopak nám zbylo pár dní, zpomalili jsme na šnečí rychlost a poslední dvě etapy si vychutnávali naplno s polovičními vzdálenostmi.

Tam se dostávalo nejvíce **nostalgických chvil s knedlíkem v krku.** Dětem jsem vyprávěl, obzvlášť navečer, ke konci etap, co prožívám, jak mě to s nimi neskutečně baví, a jak se mi po tomhle dobrodružství s nimi bude stýskat. Pro tyhle emoce nemám lepší pojmenování než ono-se-to-fakt-stalo-a-zůstane-to-jen-v-paměti-a-na-fotkách a **tohle jsou poslední dny** a pak už fakt jen...

KONEC! Návrat do reality nebyl fajn. Předem nebyl prostor přemýšlet, jestli to klapne a jaké to bude. Tak jsem nemohl ani tušit, že mezi hikery existuje

pojmem **PTD (post-trail depression)**, který popisuje pocit abstáku a deprese po návratu.

Divné stavy, kdy jsem byl vděčný, že jsem zpátky s rodinou a u své ženy, které jsem měl nedostatek. Na cestě mi jinak nechybělo nic. Po návratu mi bylo až fyzicky zle, při pomýšlení, jak v tomhle nic-všedních-dní zvládnu dál existovat.

Naštěstí mám smečku, která na depkaření moc prostoru nedala. Rovnou zpátky do rodinných povinností. Depka se dostavovala pár večerů, kdy ticho po usnutí prcků připomnělo **klid noci tam venku...**

Nejsem si jistý, že bych podobný projekt začal vehementně doporučovat širokému zástupu rodičů. Totiž, že chlap sbírá plusové body, když vezme prcky na čundr a máma má víkend pro sebe, je nad slunce jasné. Kolik plusových bodů jsem sklídl já za tenhle projekt, asi dokážete odhadnout (poměrně málo k množství vydaného úsilí).

Obecně bych doporučil méně megalomanské řešení, kdy si ambiciózní otec užije své sólo dobrodružství (ideálně s patričnou dávkou diskomfortu), a pak se vrátí k rodinným aktivitám **bez ambic**, soustředěn na výjimečnost času s rodinou (ideálně s vděčností, kterou mu poskytne předešlý diskomfort).

Praktikovat lze jak na úrovni dlouhodobějších výzev, nebo se mi podobně povede třeba i v rámci víkendového výletu, kdy se dostatečně vybiju raním tréninkem, než na výlet vyrazíme.

Jenže, nemůžu takové mega-dobrodružství těm rodičům ani nedoporučit! Obzvlášť té hrstce obdobně smýšlejících. Zážitky a posuny v nás všech jsou neopakovatelné. Podotýkám ale, že na takový projekt musíte být **tak akorát dobrodruh**, ve svých potomcích mít jedinečné parťáky, znát jejich potřeby,

Vybavení:

 MONTANE

THERMAREST

 MSR

 PETZL

platypus

SUMMIT
TO EAT

co je baví a co je motivuje jít dál. Taky musíte být trochu magor, ale hlavně **mit skvělou partnerku**, která je tím zá-
zračným médiem, spojujícím všechny
členy smečky v rodinu.

A tečka na závěr? Sedím nad tímhle
článkem a zrovna se vrátila Petra ze
srazu se slovy: „... a na ten náš projekt

o velkém okruhu se ani nezeptali...“ Pro
vás není důležité, kdo nebo na co se
měl zeptat, ale „**náš**“. To zahřeje. Víš, že
občas ten vztah zkoušíš, říkáš si, kolik
tvého magorství ještě unese, a pak ti
přistane takováhle tečka za vším.

„Náš rodinej megalomanskej projekt
#FocusKidsTime.“

PETZL XENA

VÝKONNÁ ČELOVKA PRO PRÁCI

Potřebujete čelovku, která je výkonná, přitom lehká a kompaktní a dá se dobíjet? Seznamte se s modelem Petzl XENA, určeným pro údržbu, průmyslové provozy, inspekce a technickou záchranu.

Jedná se o čelovku s výkonnou svítilnou vybavenou technologií CONSTANT LIGHTING. To znamená, že svítilna vydává stále stejné světlo po celou dobu svícení. Její výkon se v průběhu času nesnižuje. Má tři typy světelného kužele, široký na blízké svícení, kombinovaný na pohyb po stanovišti a úzký zaostřený pro daleký dosvit. Celkem pět úrovní intenzity svícení.

- Maximální světelný tok s krátkodobým posilovačem výkonu BOOST na deseti sekundové občasně přisvícení je 1400 lumenů s dosvitem 170 m
- Běžný maximální světelný tok je

450 lumenů s dosvitem 125 metrů a výdrž 3 hodiny

- Úsporný světelný tok 45 lumenů s dosvitem na 20 metrů vydrží 32 hodin
- Dobíjecí Li-Ion akumulátor o kapacitě 3200 mAh s dobíjením přes USB-C port je možné použít v nouzové situaci i jako power banku na dobíjení telefonu
- Zadní červené světlo se samostatným vypínačem, umístěné na akumulátoru
- Svítilna má automatické uzamykání LOCK, které zabraňuje náhodnému zapnutí svítilny při uložení

Akumulátor je umístěn na zadní straně hlavového pásku a svítilna je tak dokonale vyvážená a hmotnost je pohodlně rozložena po celé hlavě. Hlavový pásek je možné odpojit a přáť v pračce. Čelová svítilna je odolná

proti pádu a nárazu. Dále je vodotěsná a prachotěsná, takže je vhodná do náročných pracovních podmínek. Díky adaptérům dostupným jako příslušenství je možné svítilnu instalovat na různé typy přileb.

Hmotnost je 185 g.

Malobchodní cena je 3 810 Kč.

JAK PRODLOUŽIT ŽIVOTNOST FILTRU

TAJEMSTVÍ, JAK SE POSTARAT O SVÉHO „VODNÍHO PARŤÁKA“, ABY S VÁMI JEŠTĚ DLOUHO BRÁZDIL PŘÍRODOU!

Sezóna se blíží ke svému závěru a mnoho turistů, trempů a výletníků (i když ne všichni) pomalu ukládá své „nádobičko“ do skříní, zatímco jiní už začínají vyhlížet a plánovat další sezónu pod stanem či širým nebem. S tím přirozeně souvisí i nutnost správně uložit to, co na nás bude čekat ve skříní až do chvíle, kdy si na jaře znovu oblékneme šortky a pohorky a vydáme se na další výpravu mimo civilizaci.

Vybavení, které s sebou nosíme, může být skromné nebo obsáhlé – každý z nás má jiné požadavky na pohodlí a výbavu. Někomu stačí na spaní tenká pěnová karimatka a kvalitní spacák, zatímco jiní si neodpočinou, pokud neleží na alespoň 10 centimetrech pořádné samonafukovací karimatky. Stejně tak můžeme mít malý stan, do kterého se sotva vejdem, nebo prostorný hangár, ve kterém se můžeme pohodlně roztáhnout a kde se naše chrápání bude rozléhat jako v katedrále.

Jednou z věcí, na kterou nesmíme zapomenout, je filtr na vodu. Jistě, mnozí by mohli namítnout, že voda se dá sehnat téměř všude – v restauracích,

dobří lidé nebo pumpky na návsích... Ale každý dle své chuti! Vždyť i ten zážitek z bivakování někde v lese může být o něco hřejivější na duši, když vím, že se můžu spolehnout sám na sebe a nespolehám se na ostatní... Vždyť právě proto vyrážíme mimo civilizaci – abychom se nemuseli každý den spoléhat na to, že si dojdeme pro zásoby třeba do Lidlu

Dokonce i večerní čaj při západu slunce chutná lépe, když si ho připravíme z vody nabrané z potůčku, který teče kolem našeho bivaku. A co teprve ranní káva! Ale aby ta ranní káva byla skutečně výjimečná, je důležité se o filtr na vodu správně postarat.

Všechny filtry s filtrační patronou z dutého vlákna, které jsou dnes nejčastěji používané, mají podobné vlastnosti a vyžadují obdobnou údržbu a způsob skladování.

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA ÚDRŽBY:

1. Přečtete si návod: Nebudme zanedbní Češi a věnujme chvíli přečtení návodu. Opravdu to stojí za to!

2. Aktivace filtru: K dosažení optimální funkčnosti filtr zcela provlhčete ještě před jeho použitím v terénu tak, že přes něj přefiltrujete nejméně 1 litr čisté vody.

3. Pravidelná údržba: Udržujte filtr během sezóny – občas obětujte trochu přefiltrované vody a propláchněte filtr zpětným tokem. Odvděčí se vám lepším průtokem a delší životností.

4. Chraňte ho před mrazem: Nenechte filtr zmrznout, a to jak při používání, tak i při skladování. I v tuhých mrazech se filtr vejde do spacáku, což vám umožní se na něj spolehnout. Stačí mu trocha tepla a bude šťastný. Prasknutí vláken může způsobit, že filtr začne propouštět nežádoucí látky (to přece nechceme!). (Filtru Guardian zmrznutí nevadí.)

5. Správné uskladnění: Na zimu je potřeba o filtr pečovat. Nejjednodušší způsob je smíchat půl lžičky Sava (nejlépe bez vůně) s litrem čisté vody a přefiltrovat ji. Pak nechte filtr okapat a zavřete ho i bez vysoušení. Tím zajistíte, že se vám přes zimu ve filtru nebudou množit „breberky“ a na jaře bude opět v pořádku! Uložte filtr na zimu tak, aby na jaře opět dobře sloužil. (To přece chceme!)

Tyto jednoduché kroky nám mohou ušetřit peníze a nejsou nijak složité!

P.S. Na jaře filtr propláchněte litrem čisté vody, než vyrazíte. Chlor musí ven – nechcete mít přece kafe s příchutí městského bazénu!

Platypus DayCap In-Bottle Filter Filtr jako uzávěr lahve na vodu

Nasadte a pijte! Tak snadné to je! Uzávěr na lahev s vodou, který promění vaši oblíbenou lahev na vodu se širokým hrdlem na rychle tekoucí filtr připravený k okamžitému použití.

Odnímatelný filtr využívá stejnou technologii dutých vláken jako naše oceňované filtrační systémy QuickDraw a filtruje vodu bezpečně a rychle. Pokud se průtok začne zpomalovat, jednoduše protřepejte láhev s nasazeným uzávěrem DayCap a filtrem, abyste ji vyčistili a obnovili rychlost průtoku.

- Kompatibilní: Pasuje na lahve Nalgene a Hydroflask se širokým hrdlem a lahve Yeti Yonder
- Snadno použitelný: S pitkem optimalizovaným pro napuštění vody pro filtraci
- Prémiová konstrukce: Odolný flexibilní materiál TPE (termoplastický elastomer), filtr je odnímatelný snadným pootočením, tvar pitka je vhodný pro pití i nalévání, úchyt na přenášení lahve
- Prověřená filtrace: Filtrační vložka z dutých vláken je našim nejoblíbenějším a nejvíce prověřeným filtračním systémem (rychlost filtrace 1 L/min)

- Snadné a efektivní čištění: Nasadte a jednoduše protřepejte vodu, abyste se zbavili nečistot a obnovili funkčnost bez nutnosti použití dalších nástrojů
- Bezpečný a funkční: Každý mikrofiltr je individuálně testován, aby bylo zajištěno, že splňuje všechny směrnice EPA a NSF pro odstranění 99,9999 % bakterií a 99,9 % prvků *

* Patří sem Giardia, Cryptosporidium, E. coli, Salmonella a Cholera.

MONTANE JIBE JAHA 2025

- Jizerky – Beskydy | Jablonec – Havířov
  - 150, 300 a 600 km
  - Nejdelší zimní ultra maratonská výzva v Evropě
  - **31. 1.–11. 2. 2025**
- Jablonec nad Nisou, Česká republika

JIBE JAHA (Jizerky-Beskydy-Jablonec-Havířov) není organizovaný závod, je to společná kamarádká výzva či spíše solidní dobrodružství, z kterého si odneseš spousty zážitků a budeš z nich dlouho čerpat. Budeš sám se svým vlastním já a budeš řešit pouze vlastní pohyb vpřed, hlad, žízeň, spánek a nečekané situace. Poznáš krásu, ale i krutost české zimní krajiny a vryje se ti pod kůži.

@montaneczsk
@vybaveninacesty
@jibe_jaha

VERTONE s.r.o.

Podhorská 240/168
466 02 Jablonec nad Nisou

+420 489 200 200
info@vertone.cz

VERTONE

vertone.cz

www.vertone.cz
www.protipadu.cz

@petzlczsk
@montaneczsk
@ChillazCeskoSlovensko
@vybaveninacesty

@petzl_cz_sk
@montaneczsk
@chillazczsk
@vybaveninacesty

Vydavatel:

VERTONE s.r.o.
Vydání: 2/2024, III. ročník

Jako výhradní zástupce značek

Cascade Designs, Thermarest,
MSR, SealLine, Summit to Eat,
Platypus, Petzl, Montane a Chillaz
vlastníme práva používat foto,
nákresy, texty a loga s copyrighty
těchto značek.

Zveřejňování textů, nákresů,
fotografií pouze se souhlasem
vydavatele ©2024 VERTONE

Grafika: Gabriela Vojtíšková

Partneři:

ALPENVEREIN CZ
ALPSKÝ KLUB PRAHA - AUSTRIA 102